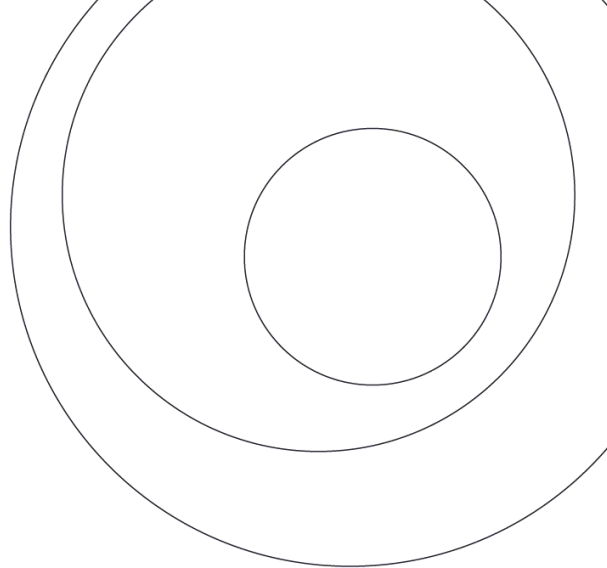

11. marts 2026

Bemærkninger til ekstern høring af udkast til emballagebekendtgørelsen

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til emballagebekendtgørelsen.

Dansk Producentansvar (DPA) har følgende bemærkninger:

Indledningsvis gør vi opmærksom på, at udkastet gennemgående mangler nærmere præcisering af forordningens bestemmelser, hvilket indebære en risiko for, at uklare bestemmelser skaber en tungere administration.

DPA vil have behov for yderligere fortolkningsbidrag fra MST/MIM for at kunne træffe afgørelser og vejlede korrekt på området.

DPA vurderer ikke at vi har mulighed for at benytte de tidligere modtaget fortolkningsbidrag, eks. i form af nyhedsbreve og instruks, ved fortolkningen af udkastet, da det nye regelsæt efter forordningen i et vist omfang afviger fra det gamle regelsæt. Nedenstående fortolkninger er derfor lagt til grund ud fra udkastets og forordningens ordlyd.

Producentdefinitionen

Udkastets § 2, stk. 1, nr. 36 henviser til producentdefinitionen i emballageforordningens art. 3, stk. 1, nr. 15.

DPA fortolker producentdefinitionen således, at udgangspunktet – for alle emballagetyper – er, at den danske producent, der første gang tilgængeliggør emballagen på det danske marked, har producentansvaret.

Udenlandske virksomheder får kun producentansvaret, hvis de leverer direkte til slutbrugeren, jf. art. 3, stk. 1, nr. 15, litra c og d. Hvis udenlandsk virksomhed A leverer emballage til dansk virksomhed B, som derefter leverer den til en slutbruger eller en anden virksomhed, er det virksomhed B, der har producentansvaret. Logistikvirksomheder der ompakker varer fra et tredjeland, er ansvarlig for den emballage der kommer fra tredjelandet og bliver hos logistikvirksomheden/ikke bliver videresendt med emballagen, jf. betragtning

Der findes visse undtagelser for mikrovirksomheder. Hvis en mikrovirksomhed påfylder transportemballage, primærproduktionsemballage eller serviceemballage, uanset om der er tale om engangsemballage eller genbrugsemballage, på salgsstedet og mikrovirksomheden får disse typer emballage fra en anden dansk virksomhed, er det den danske virksomhed, der tilgængeliggør emballagen til mikrovirksomheden der har producentansvaret jf. forordningens betragtning 122.

I tilfælde, hvor emballagen designes eller fremstilles under eget navn/varemærke, er den hvis navn/varemærke der fremgår af emballagen der har producentansvaret – se fabrikantdefinitionen i art. 3, stk. 1, nr. 13.

Navn/varemærke - DPA's fortolkning

Hvis der er flere virksomheders navn og/eller varemærke synligt på emballagen, fortolker DPA bestemmelsen således, at det er den virksomhed, som er sidst i forsyningskæden inden slutbrugeren, og hvis navn/varemærke fremgår af emballagen, der har producentansvaret, uanset om et andet varemærke er synligt på emballagen eller produktet. Dette gælder for alle emballagetyper, herunder transportemballage såsom tape, papkasser eller fyld med synligt varemærke, medmindre andet kommer til at fremgå udtrykkeligt af bekendtgørelsen.

Eksempelvis:

- Hvis en dansk virksomhed A sætter eget navn/varemærke på emballagen, virksomhed B efterfølgende sætter/får påsat eget navn/varemærke på emballagen og virksomhed C efterfølgende igen sætter /får påsat eget navn/varemærke på emballagen og sælger til slutbrugeren, vil producentansvaret ligge hos virksomhed C. Med andre ord, vil det som

udgangspunkt være den der er sidst i forsyningskæden og har sit navn/varemærke på produktet der har producentansvaret, selv hvis andre virksomheders navn/varemærke fremgår. Det gør ikke nogen forskel om det er navn, varemærke eller begge der påsættes.

Det påsatte navn eller varemærkes permanens gør heller ingen forskel for producentdefinitionen. Det er således ikke relevant, hvorvidt der eksempelvis er tale om etiketklistermærker, tryk der nemt kan vaskes af e.l.

Hvor et varemærke er synligt på emballagen, anses producenten for at være den virksomhed, hvis varemærke fremgår – uanset hvem der har påsat det. Det forudsættes dog, at den virksomhed hvis navn/varemærke fremgår, har haft indflydelse herpå. Hvor dette ikke er tilfældet, gælder undtagelsen i art. 3, stk. 1, nr. 13(a) ikke.

Uden yderligere fortolkningsbidrag anser DPA kun dette for at omfatte emballage, hvor navn og/eller varemærke fremgår synligt på emballagen. DPA fortolker bestemmelsen således, at emballage der, grunden sin form og design kun kan benyttes af den pågældende virksomhed, ikke i sig selv anses for at være fremstillet under en virksomheds navn og/eller varemærke.

Det bemærkes også, at der i forordningens betragtning 79 indgår krav om, at en importør der bringer emballage i omsætninger, bør anføre sit navn eller varemærke, samt at der bør fastsættes undtagelser i tilfælde, hvor emballagen ikke tillader sådanne anførelser. Som udgangspunkt, vil der derfor være en antagelse om, at navn eller varemærke er påsat emballage bragt i omsætningen. Udkastet til bekendtgørelsen fastsætter ikke undtagelser hertil. Det er derfor ikke klart for DPA, hvilke tilfælde kravet om påsættelse af navn eller varemærke fraviges.

Mikrovirksomhed med navn/varemærke på emballagen

Hvis virksomheden, der får fremstillet emballagen under eget navn/varemærke, er en mikrovirksomhed, er det leverandøren af emballagen, der har producentansvaret, hvis leverandøren er en anden dansk virksomhed.

Hvis der er tale om en mikrovirksomhed der får leveret emballage med mikrovirksomhedens navn/varemærke på, fra en udenlandsk virksomhed, og mikrovirksomheden ikke er slutbruger af emballagen, er det derimod mikrovirksomheden der har producentansvaret. Dette gælder uanset om den udenlandske virksomhed også er en mikrovirksomhed.

Tilgængeliggørelse mellem flere mikrovirksomheder

Det fremgår ikke, hvem der har producentansvaret i tilfælde hvor, en dansk mikrovirksomhed A påsætter mikrovirksomhed B's navn/varemærke på emballage og levere denne til mikrovirksomhed B. Det er derfor uklart, hvorvidt mikrovirksomhed A eller B vil have producentansvaret i tilfælde hvor:

- Mikrovirksomhed A producerer eller importere emballage, med mikrovirksomhed B's navn/varemærke og sælger denne til mikrovirksomhed B
- Mikrovirksomhed A producere eller importere emballage, med mikrovirksomhed A's eget navn/varemærke og sælger denne til mikrovirksomhed B
- Sidstnævnte tilfælde, men hvor mikrovirksomhed B's navn/varemærke også fremgår af emballagen.

Emballagekomponenter – samling og påfyldning – DPA's fortolkning

Udkastets § 2, stk. 1, nr. 1, henviser til emballageforordningens art. 3, stk. 1, nr. 1, litra a – g. Af definitionen fremgår, at emballage omfatter enhver artikel, der er beregnet til at blive brugt til pakning, beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter.

DPA fortolker dette som, at al tom og/eller ikke-samlet emballage er omfattet – uanset type, herunder transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage, salgsemballage, multipak og serviceemballage.

Det indebærer, at den, der første gang tilgængeliggør emballage, emballagekomponenter eller supplerende elementer i Danmark, har producentansvaret. Det gælder også for artikler, der ikke i sig selv har en emballagefunktion, men som er beregnet til, ved samling med andre artikler at blive brugt til pakning, beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter, se eks. litra b og c.

Det er således ikke relevant for producentdefinitionen, hvem der samler eller påfylder emballagen – bortset fra for mikrovirksomheder i de tilfælde oplyst i betragtning 122 – medmindre dette kommer til udtrykkeligt at fremgå af bekendtgørelsen. Den gældende fortolkning fra MST/MIM om, at samlere i visse tilfælde er producenter, vurderes at ophøre 12. august 2026, medmindre andet fremgår af den nye bekendtgørelse. Det vil derfor fra 12. august 2026, være den der tilgængeliggør emballagekomponenter, også uden at samle den til emballage, som har producentansvaret.

Eksport – digital erklæring

Selv om den gældende bekendtgørelse kræver digital erklæring for mængder, der importeres og efterfølgende eksporteres, har MST oplyst (herunder i nyhedsbrev om producentansvar af 27. november 2025), at dette er frivilligt. DPA foreslår, at det udtrykkeligt angives i § 28, stk. 2, at en digital erklæring er frivillig eller alternativt, at bestemmelsen erstattes af en generel regel om ændring af registrerede mængder som følge af eksport, der ikke kræver en digital erklæring. Hvis bestemmelsen ikke ændres, fortolkes dette som, at der igen er krav om digital erklæring ved eksporterede mængder, da det må antages, at det er et bevist valg, at dette fortsat kommer til at fremgå udtrykkeligt af bekendtgørelsen.

Oplysning om mikrovirksomheder

MIM har tidligere udtrykt ønske om, at DPA kan oplyse på sin hjemmeside, hvorvidt en virksomhed er en mikrovirksomhed. Der er imidlertid ikke hjemmel til dette. DPA foreslår, at dette hjemles særskilt, da informationen er nødvendig for producenter, der skal afgøre, hvem der har producentansvaret ved levering under eget navn/varemærke. MST har udgivet nyhedsbrev om, at mikrovirksomheder skal opgive, at de er mikrovirksomheder. Dette er heller ikke hjemlet i udkastet.

Tidspunkt for tilgængeliggørelse

Det fremgår af art. 3, stk. 1, nr. 11, at tilgængeliggørelse sker ved "levering". Det er dog uklart, hvorvidt dette betyder tidspunktet for aftaleindgåelse eller tidspunktet for fysisk levering til slutbruger eller lager. DPA anbefaler, at bekendtgørelsen præciserer dette. Hvis "levering" forstås som tidspunktet for aftalt levering, og aftalen omfatter løbende levering over flere år, ville alle mængder skulle registreres i det første år, hvilket vi ikke antager, er intentionen. DPA foreslår derfor, at tidspunktet for tilgængeliggørelse fastsættes til tidspunktet for fysisk levering i Danmark, uanset om det er direkte til slutbruger eller til et lager. Denne løsning vil komme nærmest til at afspejle de faktiske affaldsmængder.

For første gang

"For første gang" er blevet tilføjet flere gange gennem bekendtgørelsen – eks. i § 14, stk. 1, nr. 1. Hvis "for første gang" henviser til producenten, kan dette blive problematisk i forbindelse med producenter, der tidligere har tilgængeliggjort emballage, men som efterfølgende er ophørt som producent og derefter på ny tilgængeliggør emballage. Hvis "for første gang" henviser til produktets

tilgængeliggørelse på markedet, bør dette også tydeliggøres. Dette bør påses konsekvent gennem udkastet. I tilfælde af, at "for første gang" henviser til produktet, ligger dette allerede i definitionen af "tilgængeliggøre", og det anses derfor for at skabe unødigt forvirring at angive "for første gang" – eller i værste fald, at det lægges til grund, at "for første gang" er tilføjet, fordi det henviser til producenten og ikke produktet, hvis dette ikke er tilfældet.

Producentansvarsorganisation vs kollektiv ordning

Vi foreslår, at bekendtgørelsen fortsat benytter begrebet kollektiv ordning og at der indledningsvis i definitionsafsnittet redegøres for, at kollektiv ordning defineres som producentansvarsorganisation(er) i forordningen. Dette vil mindske forvirring mellem kollektive ordninger og eks. DPA, der også blandt virksomheder der læser bekendtgørelsen, kunne antages at være en producentansvarsorganisation. Derudover mindsker det også forvirring mellem kollektive ordninger, der er kollektive ordninger på flere producentansvarsområder, da begreberne benyttes mere konformt.

Godkendelse af producentansvarsorganisationer

I bekendtgørelsens kapitel 14 fastsættes nærmere bestemmelse om krav om verifikation af producentansvarsorganisationer. Efter emballageforordningens artikel 40, stk. 2, litra d, skal Medlemsstaterne fastsætte nærmere bestemmelser om den eller de kompetente myndigheds godkendelse af opfyldelse af producentansvar i overensstemmelse med artikel 47. Efter artikel 47, stk. 2, skal Medlemsstaterne fastsætte krav til og nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren og godkendelsesproceduren skal omfatte krav om verifikation af producentansvarsorganisationer, som skal foretages af en ekspert der er uafhængig af den kompetente myndighed, producentansvarsorganisationerne og producenterne. Det er uklart, hvorvidt bekendtgørelsen mangler at fastsætte krav om verifikation.

Tildeling

Tildelingsperiode

Som det fremgår af nuværende udkast, er tildelingsperioden 2-årig. DPA har tidligere været i dialog med MST/MIM om fordele og ulemper ved den 2-årige tildelingsperiode, der som bekendt er længere end på øvrige områder. Herunder ift. udligning, når der sker udvikling i fordelingen af mængder mellem producenter etc. Vi går fortsat gerne i dialog om dette, såfremt I ønsker input.

Indberettede mængder emballage, der består af flere materialer – § 21, stk. 6

Vi vil gerne høre hvad baggrunden for, at indberettede mængder efter § 21, stk. 6, (emballage der består af flere materialer, der ikke let kan skilles ad) alene skal indgå i beregningen af tildeling af betalingsforpligtigelser for træ og farligt affald jf. § 30, stk. 1, 2, men ikke for papir, metal eller plast (jf. § 30, stk. 3, 4 og 5) eller i beregning af tildelingen for fysisk organisatorisk ansvar (jf. § 29, stk. 1 og 2). Vi har svært ved at se, at de indberettede mængder efter § 21, stk. 6, kan være tiltænkt denne afgræsning, og vil gerne i dialog med jer om virkningen af dette i praksis.

Mængder indberettet uden for indberetningsperiode ved producents ophør – § 33, stk. 4

Som vi forstår, skal mængder indberettet efter § 33, stk. 4, anvendes ved næstkommende tildeling. Hertil skal vi bemærke uhensigtsmæssigheden i, at de mængder der jf. § 33, stk. 4 skal indgå i næstkommende tildeling, er for snævert afgrænset i § 21, stk. 8. Heri afgrænses det til kun at omfatte afsluttende indberetning for producenter, der ophører og skal afregistreres. Vi udleder, at hensigten med denne bestemmelse om afslutningsvis indberetning er at sikre, at alle mængder registreres. Dertil er bestemmelsens afgræsning imidlertid for snæver. Bestemmelsen bør udvides til også at omfatte mængder på materialekategorier, som producenten ophører med at tilgængeliggør. Denne type mængder bør naturligvis ligeså indgå ved næstkommende tildeling, da disse mængder såvel som alle andre ender med at udgøre affaldsmængder.

Yderligere bemærkninger til § 21, stk. 8 er beskrevet i senere afsnit: *Indberetning til DPA – "slutopgørelsen"*.

Bagatelgrænsemængder og hjemmel til tildeling af § 21, stk. 7 mængder

Vi noterer os, at I hæver bagatelgrænset for indberetning på kategorien 'samlet' fra 8 til 10 ton. Indberetning samlet medfører nogle usikkerheder, mht., hvilke materialekategorier mængderne reelt tilhører og med hvilken fordeling. Det fremgår det ikke eksplicit af tildelingsbestemmelserne, at disse mængder (indberettet samlet jf. § 21, stk. 7) skal indgå i tildeling, men DPA er blevet orienteret om, at dette er tilfældet. DPA foretager derfor tildeling på mængder indberettet samlet ved næstkommende tildeling.

DPA's tildeling af mængder indberettet samlet vil ske ved brug af en fordelingsnøgle, hvilket vil betyde, at små producenter, der indberetter samlet kan komme til at få tildeling på kategorier, der reelt ikke har markedsført. DPA gør producentansvarsorganisationer og producenter opmærksomme

herpå. Vi vil dog gerne understrege, at vi ikke mener, at muligheden for at indberette samlet reelt udgør en byrdelettelse for små producenter. I stedet kunne indføres en bagatelgrænse, der helt undtager producenter med meget små mængder fra at indberette. Vi indgår gerne i dialog med MIM herom.

Frist for nødtildeling og ændret tildeling

Bestemmelserne, om nødtildeling og ændret tildeling grundet ophør af producentansvarsorganisation, bærer generelt præg af udeståender, som vi gerne vil i dialog med jer om.

Efter § 33, stk. 6 om nødtildeling skal DPA, senest 7 dage efter ophør af en producentansvarsorganisation, have truffet afgørelse om en midlertidig nødtildeling. Denne frist udfordres af flere forhold. I øvrigt udestår afklaring af hvilken baggrund eller retningslinjer, en nødtildeling skal beregnes efter.

Fristen på 7 dage udelukker muligheden for den forvaltningsretlige høring af berørte parter før afgørelse. Endvidere bemærkes, at den ophørte producentansvarsorganisation ikke på tilsvarende måde har en fastsat frist for at underrette DPA om ophøret. Producentansvarsorganisationen skal, jf. § 82, uden ugrundet ophold skriftlig underrette DPA om ophøret. Bestemmelsen indeholder ikke en afgrænsning af, hvad der kan begrunde et 'grundet ophold', hvor lang frist for en underretning der skal kunne tåles, eller hvem der i øvrigt har fortolkningsretten, til i de konkrete tilfælde at afgøre en sådan tålegrænse eller hvorvidt opholdet kan betragtes som begrundet.

Som vi forstår § 33, stk. 5 skal DPA træffe afgørelse om ændret tildeling inden for 4 uger efter ophør af en producentansvarsorganisation. Dette rejser de samme udfordringer som beskrevet ovenfor ved nødtildeling. Herudover er tidsfristen på 4 uger ikke forenelig med, at producenterne først inden for 7 dage efter ophøret, skal have tilmeldt sig anden producentansvarsorganisation, jf. § 76, stk. 3 (bemærk at der ikke findes et stk. 2). Det vil først være muligt at påbegynde en ny beregning af tildeling, efter alle producenter har fordelt sig til nye producentansvarsorganisationer. Dette da mængdefordelingen flyttes, hvilket er et essentielt forhold i beregningen. I bedste fald efterlader disse forhold alene 3 uger til DPA's beregning samt afgørelsesvirksomhed – såfremt ophøret er meddelt DPA samme dag, og alle producenter overholder 7-dages fristen for ny tilknytning. For at fastsætte en proces (både for nødtildeling og den nye tildeling), hvor partshøring efter forvaltningslovens indgår, med tid til den tilhørende efterbehandling af indkomne

høringsbemærkninger samt eventuel omberegning på baggrund af høringsbemærkninger, vil vi gerne i dialog med jer denne proces.

Det er ikke afspejlet i bestemmelserne, om hvorvidt producenter, der ikke inden for 7 dage tilmelder sig en ny producentansvarsorganisation, er berettiget til at fremgå af registret, samt hvem der i givet fald har beføjelsen til at sikre, at de tilmelder sig en ny eller ophører med at fremgå af registeret.

Efter § 33, stk. 5 (står pt. som 'stk. 54') skal den eller de producentansvarsorganisation(er), der nødtildeles den ophørte producentansvarsorganisationens ansvar, afholde eventuelle udestående betalingsforpligtigelser til kommunalbestyrelsen for den ophørte producentansvarsorganisation. Som vi forstår dette, skal den/de nødtildelte producentansvarsorganisation(er) ikke alene afholde udgiften til eventuelle økonomiske udestående, men samtidig afholde udgiften for de nye tildelte forpligtigelser for en periode på 3 måneder. Som vi forstår, kan den/de nødtildelte søge faktisk dokumenterede udgifter dækket ved sikkerhedsstillelsen, men det er ikke en garanti, at der er stillet sikkerhed nok til at dække udgifterne. I øvrigt kan vi ikke udlede af reglerne, at der er taget stilling til retningslinjer for, hvordan udbetaling af sikkerhedsstillelse skal fordeles mellem flere nødtildelte producentansvarsordninger – f.eks. forholdsmæssigt, men efter hvad, først til mølle med ansøgning, mv. Mulighederne er mange.

I øvrigt giver det anledning til overvejelse, om det er proportionelt, at en producentansvarsorganisation skal afholde eventuelle udestående udgifter for en ophørt producentansvarsorganisation, hvis det ikke med sikkerhed kan dækkes af sikkerhedsstillelsen og nødtildelingen ikke er foretaget på baggrund af den nye omfordeling af producenter. Vi foreslår en dialog om dette.

Garanti

For at undgå unødigt forvirring kan det med fordel fremgå af § 67, såvel som af tildelingsbestemmelserne, at det er producentansvarsorganisationerne der, på vegne af deres producenter, skal stille sikkerhed og tildeles organisatorisk og/eller betalingsansvar, jf. § 77.

Indberetning til DPA – "slutopgørelsen"

Det fremgår af § 21, stk. 8, at producenten eller dennes eventuelle bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar, der ophører med at tilgængeliggøre emballage for første gang på det danske marked, i forbindelse med afregistrering jf. § 19, skal indberette mængden af emballage, som

producenten har tilgængeliggjort for første gang på det danske marked i det indeværende kalenderår, til Dansk Producentansvar.

Da bestemmelsen indeholder en henvisning til § 19, antages det, at producenten kun skal lave en "slutopgørelse", hvis producenten slet ikke har et producentansvar længere.

En producent er forpligtet til at opdatere sin registrering, hvis der sker ændringer. Hvis en producent fx har registreret sig på pap og plast i 2025 og ikke længere markedsfører pap i 2026, skal producenten afregistrere pap i DPA's system. Som DPA's system er indrettet nu, indebærer en afregistrering af pap i dette tilfælde, at producenten ikke senere kan indberette 2026-mængder på den pågældende kategori. En producent bliver inaktiv, når producenten afregistrerer sin sidste kategori.

Som § 21, stk. 8, er formuleret nu, vil en producent, der har registreret "pap", og "plast" i 2025, og alene afregistrerer "pap" i 2026, ikke skulle lave en "slutopgørelse" for så vidt angår "pap-mængderne" i 2026.

Det er DPA's opfattelse, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis der lægges op til, at en producent først forpligtes til at indberette "slut-mængder" i den kommende indberetningsperiode. Afregistrerer producenten fx pap i februar 2026, vil producenten skulle vente helt frem til indberetningsperioden i 2027 med at indberette "slut-mængderne" for 2026. Hertil ønsker DPA, at systemet til enhver tid afspejler de kategorier/slutbrugere, som producenten markedsfører – og ikke dem, som de har markedsført. Dette er i overensstemmelse med, at producenterne er forpligtet til at holde deres oplysninger opdateret i DPA's IT-system.

DPA foreslår på denne baggrund, at § 21, stk. 8, præciseres, så der skal laves en slutopgørelse i forbindelse med afregistreringen af den enkelte kategori – uagtet om producenten fortsætter med at have andre kategorier.

Hensigten med at lave en "slutopgørelse" er, at mængderne skal indgå i tildelingen. DPA bemærker, at de pågældende mængder vil blive tildelt den/de kollektive ordninger, som var tilknyttet producenten på afregistreringstidspunktet for tildelingen. Hvordan følgerne heraf skal håndteres i praksis, betragter DPA som værende et forhold mellem producenten og den pågældende kollektive ordning.

DPA gør opmærksom på, at en producent altid kan indberette mængden "0". Har en producent fx registreret en kategori/slutbruger ved en fejl, vil systemet afkræve producenten en slutopgørelse. I

denne situation vil producenten imidlertid skulle indtaste mængden "0", og producenten vil dermed ikke have mængder, der skal indgå i den næstkommende tildeling.

For god ordens skyld bemærkes det, at "slutmængderne" først vil kunne indgå i en tildeling året efter. Afregistrerer producenten pap i 2026, vil 2026-slut-mængderne først blive anvendt i tildelingen i 2028 (efter indberetningsperioden).

Producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) og bemyndigede repræsentanter

Det fremgår af § 80 i udkastet til bekendtgørelsen, at pkt. 1 og 3 tages ud. DPA går ud fra, at baggrunden for dette er, at punkterne fremgår af forordningen. DPA foreslår på denne baggrund, at der i bestemmelsen henvises til de relevante artikler i forordningen.

Forslag om at udskyde ændringer af bagatelgrænsen

Det fremgår af udkastet til emballagebekendtgørelsen, at bagatelgrænsen stiger fra 8 til 10 ton. Herudover har DPA forstået det sådan, at der kun skal være 1 bagatelgrænse i stedet for 2 (1 på engangsemballage og 1 på genbrugsemballage).

DPA foreslår, at disse to ændringer først implementeres i august 2027 med henvisning til:

- Ændringerne skal efter emballageforordningen først være implementeret i august 2027.
- DPA har allerede prioriteret, hvilke ændringer/opgaver der skal implementeres/arbejdes med i 2026. Vi bliver derfor tidsmæssigt udfordret på at understøtte de ønskede ændringer allerede i 2026.

Hvis DPA skal lave disse ændringer i 2026, vil vi skulle ændre vores IT-system i forhold til de funktioner, der knytter sig til bagatelgrænsen, ad flere omgange, hvilket forventes at blive dyrere end at implementere ændringerne samtidig. Når prisen stiger, bliver det dyrere for producenterne, der i sidste ende skal betale regningen. Fx skal det først pr. august 2027 ikke længere være muligt for producenter under bagatelgrænsen at indberette deres mængder samlet. Samler vi ændringerne, der relaterer sig til bagatelgrænsen, forventer vi, at omkostningerne til ændringerne i IT-systemet vil være lavere.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

Ønsker I en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Dansk Producentansvar S/I

Miljøstyrelsen

Att.: Filip Frede Plougmann Willer og Kristian Lawaetz Petersen

Fremsendt til mst@mst.dk, kopi: krlpe@mst.dk og fifpw@mst.dk

Journal nr. 2025-113478

11. marts 2026

Høringssvar vedrørende supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald (emballagebekendtgørelsen)

VANA takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring og fremfører nedenfor vores bemærkninger.

Indledningsvist bemærkes det, at VANA støtter emballageforordningens ambitioner om øget cirkulær økonomi og den medfølgende harmonisering af lovgivning på emballageområdet – herunder for det udvidede producentansvar på tværs af medlemslande.

Høringsudkastet indeholder flere elementer, der har væsentlige uhensigtsmæssige konsekvenser for både producenter og de kollektive ordninger, som uddybes nedenfor. Særligt afgørende er:

- **Definitioner:** Harmonisering af definitioner kan flytte producentansvaret i værdikæden. VANA opfordrer derfor til hurtig opdatering af vejledningsmaterialet for at sikre mulighed for rettidig omstilling og reducere af administrative byrder.
- **Sikkerhedsstillelse (garanti):** Ændringen af forudsætningerne for sikkerhedsstillelse kan få afgørende konsekvenser for kollektive ordningers eksistens. VANA opfordrer derfor på det kraftigste til fastholdelse af den eksisterende model.
- **Genanvendelsesmål:** Udkastet overimplementerer genanvendelsesmålene og påfører producenterne en helt urimelig forpligtelse, hvorfor det er helt afgørende, at Miljøstyrelsen fastholder nuværende model.

VANA opfordrede i høringssvar vedrørende lovforslaget om implementering af emballageforordningen Miljø- og Ligestillingsministeriet til at mindske de administrative omkostninger hos erhvervslivet ved at gøre brug af undtagelsesmuligheder og national fleksibilitet fx ved genbrugsmål og begrænsning af visse emballageformater. Virksomheder er allerede ved at omstille sig til kommende krav i forordningen, hvorfor disse undtagelsesmuligheder skal anvendes og kommunikeres snarest muligt

Implementering af producentansvaret har medført store udsving og usikkerheder for virksomhederne, hvorfor det er helt afgørende, at Miljøstyrelsen er proaktive på kommunikations- og vejledningsindsatsen og hurtigst muligt kommunikerer om de ændringer, som får direkte konsekvenser for virksomhederne allerede i august 2026.

For at sikre en effektiv og ensartet implementering samt minimering af unødige administrative byrder, er der et øget behov for dialog. Det er derfor essentielt, at Miljøstyrelsen genoptager driftsforum.

Uddybende bemærkninger

Ændringer i definitioner

Forordningen harmoniserer flere definitioner, herunder tilgængeliggørelse, fabrikant og producentdefinitionen. Disse ændringer forventes i nogle tilfælde at medføre ændringer således, at ansvaret ændrer placering i værdikæden.

VANA opfordrer på det kraftigste til, at dette kommunikeres ud hurtigst muligt i det eksisterende vejledningsmateriale, så producenter får mest mulig tid til at omstille sig og de administrative byrder derved mindskes.

Sikkerhedsstillelse (garanti)

Indledningsvist bemærkes det, at Miljøministeriet orienterede SAF og de kollektive ordninger om, at de ville blive inddraget i arbejdet med evt. nødvendige ændringer til reglerne vedrørende sikkerhedsstillelse, hvilket ikke er sket.

VANA har været positive overfor de nugældende regler vedrørende sikkerhedsstillelsens omfang, der omfatter transport og behandling af kommunalt indsamlet emballageaffald, da det er proportionelt med den reelle risiko som sikkerhedsstillelsen skal dække.

I det fremsendte udkast, bemærkes det dog, at der er blevet ændret på disse forudsætninger, så sikkerhedsstillelsen (nu garantien) jf. §67 også skal omfatte indsamling af kommunalt emballageaffald, samt erhvervsaffald. Miljøstyrelsen anfører i deres høringsbrev, at denne ændring sker med henblik på at opfylde forordningens krav.

En garanti af den størrelse kan få afgørende konsekvenser for eksistensen af kollektive ordninger og Miljøstyrelsen opfordres på det kraftigste til at uddybe specifikt hvor i forordningen det fremgår, at dette er nødvendigt, set i lyset af den organiseringsmodel, vi anvender i Danmark. VANA opfordrer på den baggrund til, at den oprindelige formulering bibeholdes.

I forbindelse med implementeringen af den nuværende regulering vedr. sikkerhedsstillelse, tilkendegav Miljøministeriet, at risikoen for større udeståender mellem kommuner og kollektive ordninger i forhold til betaling for affaldsindsamlingen var reduceret på baggrund af reglerne om tre måneders forudbetaling for kommunal indsamling.

VANA henstiller derudover til, at en eventuel ændring af reglerne for sikkerhedsstillelse som påfører producenterne væsentlig øgede omkostninger til finansiering af garanti, bør medføre en ændring af reglerne vedrørende forudbetaling til kommunerne.

Endeligt bør Miljøstyrelsen beskrive, hvordan garantien skal stilles, herunder bekræfte, at en norsk model med likviditet, kan anvendes.

Genbrug

For genbrugsemballage erstatter forordningen store dele af de danske regler, herunder definitionen af genbrugsemballage og tilføjelse af kriterier for genbrugssystemer – både åbne og lukkede.

Det er i den nugældende regulering meget uklart hvornår man er producent af genbrugsemballage, særligt når det vedrører åbne genbrugssystemer.

VANA opfordrer derfor til, at Miljøstyrelsen hurtigst muligt udarbejder nyt vejledningsmateriale i overensstemmelse med de nye krav og kriterier i forordningen, hvor det bl.a. tydeliggøres,

hvordan man som producent, der anvender genbrugsemballager i åbne systemer skal forholde sig.

Krav til plastkasser og plastpaller

VANA er fortsat uforstående overfor hvorfor kravene til plastkasser og plastpaller kan bestå under emballageforordningen, da bidrager til mange uklarheder vedrørende genbrugsemballager.

Miljøministeriet angav i høringen af emballagebekendtgørelsen i 2024, at *"bestemmelsen vil blive genovervejet i forbindelse med implementeringen af emballageforordningen, hvor det vil blive vurderet, om den kan ophæves."* VANA undrer sig i den forbindelse over hvorfor disse bestemmelser fortsat gælder med virkning af forordningen, hvor artikel 5 bør erstatte den del, der regulerer indholdet af miljøskadelige stoffer, mens artiklerne for genbrug (art. 11, 26 og bilag VI) bør erstatte kriterierne for produktcyklusser.

Bagatelgrænsen

Det fremgår af forordningen, at bagatelgrænsen er 10 ton og dermed en ændring fra den danske regulering på 8 ton. Vil Miljøstyrelsen i den forbindelse bekræfte og uddybe i vejledningsmateriale, hvilke konkrete konsekvenser det har for virksomheders indberetning til DPA, herunder at selve kriterierne for indberetning under bagatelgrænsen ikke ændrer sig før 2027 jf. forordningens artikel 44?

Bemyndiget repræsentant

Den nuværende forvaltning af reglerne for virksomheder, der ikke er etableret i Danmark, er, at:

- Virksomheder etableret i EU skal anvende en bemyndiget repræsentant
- Virksomheder etableret udenfor EU (tredjelandsvirksomheder) skal registrere sig direkte (de må ikke anvende en bemyndiget repræsentant).

Dette pålægger således EU-virksomheder større administrative byrder, ligesom det medfører øget risici og manglende muligheder for kontrol når tredjelandsvirksomheder kan registrere sig direkte uden krav om at etablere sig eller anvende en bemyndiget repræsentant.

I Miljø- og Ligestillingsministeriets bemærkninger til lovforslaget om implementering af emballageforordningen, fremgik det, at bemyndigelsen vedrørende bemyndiget repræsentant påtænkes anvendt at fastsætte regler om, at producenter, der er etableret i tredjelande, skal udpege en bemyndiget repræsentant.

VANA støtter, at virksomheder etableret i tredjelande, behandles efter samme regler som virksomheder etableret i EU og ikke mere lempeligt, hvilket er realiteten ved den nugældende praksis.

I bekendtgørelsesudkastet er det dog uklart, om kravet vedrørende anvendelse af bemyndiget repræsentant for virksomheder etableret udenfor EU (tredjelandsvirksomheder) er videreført til bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen opfordres derfor til at præcisere reglerne vedrørende anvendelsen af bemyndiget repræsentanter.

Godkendelsesordning

Det følger af forordningen, at medlemsstaterne skal etablere en godkendelsesordning for opfyldelse af producentansvarsforpligtelserne. Dette får virkning fra d. 12. august 2026.

Af Miljøstyrelsens bekendtgørelse fremgår det ikke tydeligt, hvornår denne godkendelsesordning vil åbne, og hvornår det forventes, at de kollektive ordninger som producentansvarsorganisationer skal indgive en ansøgning.

Vil Miljøstyrelsen bekræfte, at ansøgningen for dette først vil åbne efter 12. august og at kriterier og proces for indhold af en sådan ansøgning vil fremgå tydeligt og rettidigt på styrelsens hjemmeside forud for denne dato?

Derudover er det angivet, at ansøgningen efter emballageforordningens artikel 47 bl.a. skal indeholde en garanti. Det er dog uklart, om der med dette menes en egentlig garanti eller en erklæring om, at den er stillet. VANA henstiller til, at dette præciseres.

Endelig er det angivet, at producenter af genbrugsemballage skal indsende oplysninger om teknisk dokumentation af efterlevelse af forordningens artikel 11 og artikel 26. stk. 2, punkt 1. Hvis en producent af genbrugsemballage er medlem af en producentansvarsorganisation, vil det så betyde, at producentansvarsorganisationen på vegne af denne skal fremsende dokumentation? Eller skal producenter af genbrugsemballage særskilt levere disse oplysninger og dermed godkendes særskilt af Miljøstyrelsen? VANA henstiller til, at dette præciseres.

Genanvendelsesmål

Ændringen af bestemmelsen vedrørende genanvendelse og minimumsmål jf. §74 er en væsentlig skærpelse af producenternes forpligtelser vedrørende genanvendelse. Da ændringen ikke er fordret af forordningen, henstiller VANA, på baggrund af nedenstående, på det kraftigste til, at Miljøstyrelsen går tilbage til den oprindelige formulering i bekendtgørelsen. Ændringen repræsenterer en overimplementering, som ikke er i tråd med det danske ønske om minimumsimplementering.

I den nuværende regulering skal producenten sikre høj reel genanvendelse af emballageaffaldet, dvs. det, der er overdraget til den kollektive ordning.

Genanvendelsesmålene i forordningen fremgår af artikel 52. Denne artikel forpligter medlemsstater – ikke producenter til at opfylde målene. Det fremgår ikke af forordningen, at producenter skal gøres direkte ansvarlig for opnåelse af medlemsstaternes mål for genanvendelse. Forordningen kræver, at producenterne skal sikre, at der findes tilstrækkelig sorterings- og genanvendelseskapacitet, så det indsamlede emballageaffald faktisk kan behandles og genanvendes korrekt.

Udkastets ændring med henvisning til forordningens krav til medlemsstater om at sikre genanvendelsesmålene set i forhold til markedsførte mængder, pålægger producenterne en helt urimelig forpligtelse, da producenterne ikke har indflydelse på hvor store mængder, kommunerne indsamler hos borgerne.

VANA opfordrer på det kraftigste til, at Miljøstyrelsen fjerner henvisningen til forordningen og beholder den eksisterende forpligtelse, der beregnes ud fra det overdragede affald.

Overdragelse af producentansvar

Med de nuværende regler placeres ansvaret ikke altid hos den virksomhed, der har mulighed for at bestemme udformningen af emballagen, og som har den nødvendige viden om, hvordan emballagen anvendes efterfølgende, hvilket er en forudsætning for korrekt indberetning.

I overensstemmelse med de netop fremlagte anbefalinger fra Virksomhedsforum om mulighed for at aftale ansvarsplacering mellem parter, bør Miljøstyrelsen bekræfte, at forordningen ikke er til hinder for at indføre denne fleksibilitet.

VANA står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen
Marianne Roed Jakobsen,
Adm. Direktør, VANA

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

Fremsendt til cio@mst.dk og cc til krlpe@mst.dk og fifpw@mst.dk

Journalnummer: 2025-113478

Høje Taastrup, den 13. marts 2026

Høringssvar – Høring over udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse

Emballageretur har med interesse læst udkast til nye bekendtgørelser og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Emballageretur er en non-profit kollektiv ordning, der varetager producentansvaret for emballage på vegne af vores medlemsvirksomheder. Vi er en del af Retur-familien, Danmarks største samling af kollektive ordninger som består af non-profit kollektive ordninger, der håndterer producentansvaret for elektronik, batterier, emballage, engangsplast, fiskeredskaber og tekstilprodukter for dansk erhvervsliv. Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, så flest mulige dyrebare ressourcer bliver reddet fra affaldsstrømmen og sendt tilbage i kredsløbet.

Retur repræsenterer mere end 3.500 virksomheder og har siden 2005, gennem Elretur, hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur har tæt på 20 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer, som inkluderer producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr samt batterier. Emballageretur bygger sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Emballageretur har følgende konkrete bemærkninger til udkast til ny emballagebekendtgørelse.

Bemærkninger til § 67 – udvidelse af krav til garanti/sikkerhedsstillelse

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 67, at den kollektive ordnings garanti (tidligere benævnt sikkerhedsstillelse) fremover skal dække alle udgifter for begge slutbrugergrupper. Dette indebærer, at garantien også skal omfatte udgifter til erhvervskompensation.

Emballageretur vurderer, at den foreslåede udvidelse af sikkerhedsstillelsen ikke er nødvendig og vil kunne medføre en betydelig stigning i de garantibeløb, som kollektive ordninger skal stille.

Sikkerhedsstillelsen omfatter allerede i dag garanti for producentgebyrer, herunder kommunernes omkostninger til indsamling og håndtering af husholdningslignende emballageaffald. Den foreslåede ændring indebærer derfor i praksis, at sikkerhedsstillelsen udvides til også at omfatte kompensation vedrørende erhvervsemballageaffald.

Efter Emballagereturs vurdering vil dette kunne medføre en væsentlig forøgelse af de garantibeløb, som kollektive ordninger skal stille. Det vil øge de finansielle omkostninger og medføre en betydelig kapitalbinding i ordningen, som i sidste ende vil blive finansieret af de omfattede producenter.

Det bemærkes i den forbindelse, at erhvervskompensationen er ansøgningsbaseret, og at det derfor kan være vanskeligt på forhånd at forudsige omfanget af de samlede kompensationsudbetalinger. Når sikkerhedsstillelsen også skal dække denne type betalinger, kan det medføre yderligere usikkerhed i fastsættelsen af garantibeløbets størrelse og dermed bidrage til en markant forøgelse af sikkerhedsstillelsen.

Emballageretur finder ikke, at der i forslaget er redegjort tilstrækkeligt for nødvendigheden af at udvide garantikravet til også at omfatte erhvervskompensationen. Efter vores opfattelse bør der foretages en nærmere vurdering af, om en sådan udvidelse er proportional i forhold til den risiko, som sikkerhedsstillelsen skal adressere.

Emballageretur bemærker i den forbindelse, at kollektive ordninger allerede er underlagt betydelig regulering, herunder krav om registrering, løbende økonomisk afregning og myndighedstilsyn. Efter vores vurdering er det derfor uklart, hvilket yderligere risikoscenarie den foreslåede udvidelse af sikkerhedsstillelsen søger at adressere.

Emballageretur bemærker desuden, at en væsentlig forøgelse af sikkerhedsstillelsen kan påvirke de kollektive ordningers økonomiske rammer og dermed de samlede omkostninger ved at administrere producentansvaret. Efter vores vurdering bør sådanne omkostningsstigninger kun gennemføres, hvis der kan påvises et klart behov i forhold til at reducere en konkret og dokumenteret risiko i ordningen.

Emballageretur anbefaler derfor, at den foreslåede udvidelse af garantien i § 67 ikke gennemføres, eller at der som minimum foretages en nærmere vurdering af, hvordan garantikravet kan fastsættes mere proportionalt.

Bemærkninger til § 73 – udbetaling fra sikkerhedsstillelsen

Det fremgår af den foreslåede § 73, at affaldsproducerende virksomheder kan anmode om udbetaling fra den kollektive ordnings sikkerhedsstillelse, hvis den kollektive ordning ikke udbetaler erhvervskompensation.

Emballageretur bemærker, at bestemmelsen ikke indeholder en præcisering af situationer, hvor en kollektiv ordning berettiget kan afvise en anmodning om erhvervskompensation.

I praksis vil der kunne forekomme tilfælde, hvor en anmodning om erhvervskompensation ikke opfylder de fastsatte kriterier eller dokumentationskrav i ordningen. Det er derfor afgørende, at den kollektive ordning fortsat har mulighed for at foretage en faglig og administrativ vurdering af de indkomne anmodninger og – hvor det er relevant – afvise anmodninger, der ikke opfylder betingelserne.

Såfremt affaldsproducerende virksomheder uden yderligere afklaring kan rette krav direkte mod sikkerhedsstillelsen, kan bestemmelsen i praksis underminere den kollektive ordnings rolle i sagsbehandlingen og skabe usikkerhed om, hvordan berettigelsen til kompensation skal vurderes.

Bestemmelsen kan samtidig give anledning til øget administrativ kompleksitet og potentielt parallel sagsbehandling, hvis krav kan rettes direkte mod sikkerhedsstillelsen uden forudgående afklaring i den kollektive ordning.

Der er samtidig en risiko for, at bestemmelsen kan føre til situationer, hvor sikkerhedsstillelsen bringes i anvendelse uden en forudgående afklaring af, om en afvisning fra den kollektive ordning er berettiget. Emballageretur anbefaler derfor, at bestemmelsen præciseres, så det klart fremgår:

- at udbetaling fra sikkerhedsstillelsen kun kan ske i tilfælde, hvor en anmodning om erhvervskompensation uberettiget er blevet afvist eller ikke behandlet
- at der etableres en klar procedure for prøvelse eller vurdering af afvisninger, før der kan ske udbetaling fra sikkerhedsstillelsen

En sådan præcisering vil efter Emballagereturs vurdering bidrage til større retssikkerhed for alle parter samt understøtte en ensartet og gennemsigtig administration af kompensationsordningen.

Emballageretur bidrager gerne med yderligere input eller praktiske erfaringer fra implementeringen af producentansvaret, såfremt dette kan være nyttigt i det videre arbejde med bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen
Emballageretur

Morten Harboe-Jepsen
CEO

Høringssvar fra ERP Denmark ApS

Vedr. udkast til ny emballagebekendtgørelse

ERP Denmark ApS takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet til ny emballagebekendtgørelse og pantbekendtgørelse.

ERP Denmark ønsker både at kommentere på de overordnede rammer for implementeringen af de nye regler samt på en række konkrete bestemmelser i bekendtgørelsesudkastet.

Generelle overvejelser

ERP Denmark finder det positivt, at den nationale regulering tilpasses emballageforordningen og dermed bidrager til en øget harmonisering mellem EU-reguleringen og de danske regler.

Samtidig vil vi gerne fremhæve vigtigheden af, at vejledninger, præciseringer og administrative rammer offentliggøres rettidigt i implementeringsprocessen. Erfaringen fra tidligere implementeringer viser, at fortolkninger og praktiske retningslinjer ofte offentliggøres relativt sent i processen.

Dette skaber usikkerhed for både producenter og producentansvarsorganisationer og kan medføre betydelige administrative tilpasninger i forhold til systemer, IT-løsninger, medlemsstrukturer og økonomiske dispositioner.

ERP Denmark opfordrer derfor til, at centrale vejledninger og implementeringsmæssige afklaringer offentliggøres så tidligt som muligt, og at der etableres en løbende dialog mellem myndigheder, producenter og producentansvarsorganisationer i forbindelse med implementeringen af de nye regler.

Definitioner og ansvarsplacering i værdikæden

Lovforslaget indebærer, at en række nationale definitioner udgår, idet emballageforordningens definitioner fremover finder direkte anvendelse. Ændringerne kan få væsentlig praktisk betydning for afgrænsningen af producentrollen og dermed for, hvilke aktører der omfattes af producentansvaret.

Producentrollen knytter sig til den aktør, der første gang tilgængeliggør emballage eller påfyldt emballage på markedet. Ændringer i definitionen af slutbruger samt introduktionen af den såkaldte udpakkerrolle, kan måske have indvirkning på, hvornår emballage anses for første gang bragt på markedet og dermed flytte ansvarsplaceringen i værdikæden.

Dette kan f.eks. opstå i situationer, hvor varer importeres til lager i Danmark og efterfølgende distribueres til detailhandel eller erhvervskunder, hvor det kan være uklart, om producentansvaret påhviler importøren, distributøren eller den aktør, der foretager udpakningen. Tilsvarende kan der opstå tvivl i forbindelse med e-handel, markedspladser og andre distributionsformer, hvor emballage først fjernes eller håndteres i et senere led i værdikæden.

ERP Denmark opfordrer derfor til, at der i forbindelse med implementeringen udarbejdes praksisnær vejledning med konkrete eksempler på typiske værdikæder og handelsformer.

ERP Denmark understreger nødvendigheden af præcise og klare retningslinjer for ansvarsplaceringen af producentansvaret der følger i kølvandet på slutbruger definitionen og udpakkerrollen. Der må ingen tvivl være om ansvarsplaceringen, ellers vil det afstedkomme usikkerhed, forskellige tolkninger og dermed potentiel konkurrenceforvridning.

Bemyndiget repræsentant

Bestemmelserne om bemyndiget repræsentant viderefører i vidt omfang den eksisterende regulering. I lyset af ændringerne i producentdefinitionen kan flere aktører imidlertid i praksis blive omfattet af producentansvaret. Det kan derfor være hensigtsmæssigt at tydeliggøre i vejledning, hvornår udenlandske producenter forventes at udpege en bemyndiget repræsentant i Danmark.

Godkendelsesordning

De foreslåede bestemmelser om godkendelse af producenter og producentansvarsorganisationer efter § 66 indebærer en ændring i den administrative struktur omkring producentansvaret. Indførelsen af en godkendelsesordning kan have betydning for etablering og drift af producentansvarsorganisationer, herunder i forhold til administrative krav, dokumentation, samt løbende tilsyn og opfølgning.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt at få præciseret, hvordan godkendelsesprocessen forventes at fungere i praksis, herunder hvilke konkrete dokumentationskrav der vil blive stillet, hvordan vurderingen af ansøgninger foretages, samt hvad der kan forventes af sagsbehandlingstid. Det vil ligeledes være relevant at tydeliggøre sammenhængen mellem godkendelsesordningen og de eksisterende registrerings- og tilsynsprocesser, herunder hvordan ændringer i fx medlemsgrundlag, samarbejdspartnere eller organisatoriske forhold håndteres efter en godkendelse er givet.

Af hensyn til planlægning og drift vil det være vigtigt, at processen udformes på en måde, der sikrer forudsigelighed og proportionalitet, og at der gives klare retningslinjer for både ansøgningsproces, eventuelle opdateringer af godkendelsen og den løbende dialog med myndighederne.

Producentregister

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen for samlet indberetning fra 8 ton til 10 ton med henblik på harmonisering med emballageforordningens tærskel.

I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, hvordan producenter under tærsklen håndteres i overgangsperioden frem mod forordningens fulde anvendelse. Det er tidligere meldt ud, at ændringen forventes at få virkning fra 1. januar 2027.

For både producenter og producentansvarsorganisationer er det afgørende, at der er tilstrækkelig tid til at indrette systemer, IT-løsninger og administrative processer i overensstemmelse med de nye regler. Dette gælder særligt i lyset af Dansk Producentansvars seneste udmelding om registrering i underkategorier for producenter med mindre end 8 ton emballage.

Manglende gennemsigthed om den fremtidige håndtering af producenter under tærsklen samt sene udmeldinger om praktiske krav kan skabe betydelig usikkerhed i forberedelsesfasen frem mod implementeringen.

For producenter kan uklarhed om fremtidige krav skabe usikkerhed om registreringspligt, indberetningsprocedurer og administrative forpligtelser. For producentansvarsorganisationer kan sene afklaringer medføre behov for gentagne systemtilpasninger, ændringer i medlemsstrukturer samt justeringer af indberetnings- og administrationsprocedurer.

Dette vil øge kompleksiteten og implementeringsomkostningerne for både producenter og producentansvarsorganisationer i perioden frem mod ikrafttrædelsen.

ERP Denmark opfordrer derfor til, at der så tidligt som muligt gives klare retningslinjer og vejledning om håndteringen af producenter under tærsklen.

Indberetning og tildeling

Det fremgår af udkastet, at mængder, der indberettes efter fristen, først indgår i den efterfølgende tildeling. Samtidig fremgår det, at ansvaret for indberetningen påhviler producenten.

I praksis håndteres indberetningen i dag ofte af producentansvarsorganisationen på vegne af producenten, herunder også eventuelle korrektioner eller efterfølgende opgørelser af mængder.

ERP Denmark finder det derfor vigtigt, at det præciseres, hvordan denne bestemmelse skal forstås i relation til producenter, der er tilknyttet en producentansvarsorganisation.

Det bør tydeliggøres, om mængder indberettet efter fristen fortsat kan håndteres via producentansvarsorganisationen i den efterfølgende indberetning, eller om der lægges op til en ændret praksis.

Garanti

Det fremgår af udkastet, at garantien fremover også skal dække kommunernes indsamlingsomkostninger. Dette indebærer en væsentlig udvidelse af garantikravets anvendelsesområde og kan få betydelige finansielle konsekvenser for producentansvarsorganisationerne. Når kommunale indsamlingsomkostninger indgår i beregningsgrundlaget, vil garantibeløbet i praksis kunne blive markant højere, hvilket øger kravene til finansiering og kapitalbinding for de kollektive ordninger.

Hvis sikkerhedsstillelsen samtidig skal dække tre måneders kommunale indsamlingsomkostninger, vil det samlet for de kollektive ordninger kunne medføre en yderligere sikkerhedsstillelse på omkring 300 mio. kr.

Samtidig vil garantien komme til at dække omkostninger, som producentansvarsorganisationerne ikke selv har direkte indflydelse på, da de kommunale indsamlingsomkostninger fastsættes uden for organisationernes kontrol. Da der i tildelingsmodellen ikke tages højde for de enkelte kommuners forskellige omkostningsniveauer, kan et garantikrav på dette niveau desuden medføre en yderligere konkurrenceforvridning mellem de kollektive ordninger.

Det kan derfor være hensigtsmæssigt at præcisere, hvordan garantien konkret forventes beregnet, herunder hvilke omkostningselementer der indgår i beregningsgrundlaget, samt

hvordan der sikres proportionalitet mellem garantikravet og den reelle finansielle risiko i systemet.

Afsluttende bemærkninger

ERP Denmark finder det generelt vigtigt, at producenter og producentansvarsorganisationer inddrages tidligt i dialogen om implementeringen af de nye regler.

En løbende dialog mellem myndigheder, producenter og producentansvarsorganisationer vil kunne bidrage til at identificere og håndtere praktiske udfordringer i god tid og dermed understøtte en stabil og velfungerende implementering af producentansvaret.

Til Miljøstyrelsen cio@mst.dk
Cc: krlpe@mst.dk; fifpw@mst.dk

Fra Emballage Indberetning ApS
CVR: 45304418
info@emballageindberetning.dk
tlf. 4290 1119

10.03.2026

J. nr. MST 2025-113478

Høringssvar til udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.

Fra kollektiv producentordning Emballage Indberetning ApS

Emballage Indberetning ApS (EI) var – modsat andre danske kollektive producentordninger – ikke optaget på Miljøministeriets eller Miljøstyrelsens (herefter miljømyndigheden) høringsliste. Vi antager, at dette er en fejl, og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Vores bemærkninger vedrører primært emballagebekendtgørelsen, som skal supplere den kommende implementering af Emballageforordningen. Forordningen blev underskrevet i december 2025, trådte i kraft i februar 2026 og skal anvendes fra 12. august 2026

Overordnede bemærkninger

Manglende helhedsoverblik

Det undrer os, at miljømyndigheden ikke i højere grad tilvejebringer et samlet overblik over den producentansvarslovgivning, der strømmer fra EU. En helhedsorienteret tilgang ville:

- sikre harmonisering for virksomheder, der opererer i EU,
- reducere behovet for kontinuerlige og ressourcekrævende systemtilpasninger, og
- undgå nationale særfortolkninger, som modarbejder forordningens formål.

Gennem mange år har implementering af EU-regler på producentansvarsområdet været præget af hastværk eller minimumsimplicitering. Netop derfor er direktiver nu erstattet af forordninger, der efterlader langt mindre fortolkningsrum.

Uklare implementeringsspor og manglende tidsplan

De foreliggende bekendtgørelsesudkast kører allerede i flere parallelle spor. Et udkast relaterer sig til gældende regler, mens de nye udkast primært består af konsekvensrettelser og terminologiske ændringer såsom:

- “kollektive ordninger” → “producentansvarsorganisationer”
- tilføjelsen af “udvidet” og “bemyndiget”

Ændringerne er sproglige, men løser ikke de reelle uklarheder i de gældende regler – uklarheder, som forordningen netop præciserer.

Endelig er der nedsat et virksomhedsforum, hvis anbefalinger ikke nåede gennemlæsning inden disse bekendtgørelsesudkast lå i høring. Da centrale punkter i forordningen skal være operative i august, er det kritisk, at der udarbejdes en klar og offentlig tidsplan for implementeringsarbejdet.

Dialog og præcise vejledninger

Som praktisk og juridisk involveret i alle producentansvarsområder opfordrer vi til tidlig dialog, samt tilvejebringelse af officielle, fortolkende udtalelser om de områder, hvor de danske bekendtgørelser ikke følger direktivets eller forordningens ordlyd.

Særligt har vi brug for klarhed om:

- producentdefinitionen,
- indberetningskrav og formater,
- materialekategorier og harmonisering.

Bemærkninger til centrale reguleringsområder

Producentdefinition

Bekendtgørelsesudkastets § 2, stk. 1, nr. 34, implementerer forordningens artikel 3, stk. 1, nr. 15. men udelader den nye udpakker-rolle.

Forordningens tekst: *Producenten: e) "... fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger, medmindre en anden person er producenten som defineret i litra a), b), c) eller d).*

DVS: En producent er bl.a. en virksomhed, der udpakker emballerede produkter uden at være slutbruger.

Denne rolle er ikke nævnt i bekendtgørelsesudkastet. Der er behov for en klar udmelding om:

- hvordan denne rolle adskiller sig fra den nuværende definition, eller
- om miljømyndigheden vurderer, at den ikke adskiller sig.

Vi opfordrer til, at selve bekendtgørelsesteksten udformes klart i forhold rolle- og ansvarsfordeling, da uklare roller historisk har skabt betydelige problemer i dette, såvel som andre producentansvarsområder.

Bemyndiget repræsentant – unødvendige dobbelte definitioner

Udkastet introducerer nu to definitioner af bemyndiget repræsentant (BR) i §2, stk. 1, 4) og 5) hhv. BR og BR for udvidet producentansvar. Bestemmelserne relaterer sig til Forordningens Art. 3, stk. 1, nr. 19 og 20. Begrebet er kendt fra andre producentansvar, hvor en BR udfylder en funktion, der vedrører, hvorvidt en virksomhed er etableret i en medlemsstat eller ej eller om den opererer uden for EU. Reglerne er indført i den gældende, danske bekendtgørelse og er her benævnt Repræsentant, hvilket formodes at være en fejl, da repræsentant i flere henseender også anvendes om kollektive ordninger. Der er altså generel begrebsforvirring på tværs af producentansvarsområderne, som de implementeres i Danmark. At introducere to BR-roller virker ikke som hensigten i forordningen. Den dybere årsag er nok, at det eksisterende direktiv fra 1994 ikke opererede med BR-rolle.

Imidlertid foreligger der nu – som en del af EU's omnibus om regelforenkling – et forslag om suspendering af BR for alle producentansvarsområder. Fodnoten henviser til den forordning der vedrører batterier og emballage ¹.

Forslaget suspenderer kravet om, at en virksomhed i EU skal have BR i alle EU-medlemsstater, hvor de ikke er etableret, mens kravet om BR for virksomheder uden for EU, bibeholdes. Det virker fornuftigt at fjerne det administrativt tunge krav om udnævnelse af BR i flere EU-Medlemsstater, og samtidig beholde dette krav for lande udenfor EU.

¹ COM(2025) 982 final 2025/0395 (COD) EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om suspension af anvendelsen af reglerne om udpegelse af en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar for batterier og udtjente batterier samt emballage og emballageaffald. Kilde: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:52025PC0982> (Omnibusforslag)

Det virker uhensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen samtidig indfører to BR-roller.

Hvis dobbeltdelingen fastholdes, bør det afklares, om lande som Schweiz, Norge, Lichtenstein og Storbritannien er omfattet, da dette ofte skaber tvivl i forbindelse med digitale registre.

Bagatelgrænse – dansk særregel i strid med forordningen

Bagatelgrænsen for administrative lettelse for virksomhederne hæves (§21, stk. 7.) fra 8 til 10 ton, men den dansk opfundne administrative lettelse i form af indberetning i ”samlet” emballage, som består i, at alle tilgængelige emballagematerialer må indberettes som én blandet mængde, fremgår ikke af forordningen – tværtimod!

Således fremgår utvetydigt af Forordningens Art. 44, 8., at producenter under 10 ton tilgængeligt emballage pr. år, kan nøjes med at rapportere i henhold til Annex IX, Part B, punkt 2., hvilket vil sige tilgængelige mængder pr. emballagemateriale pr. år. Indsamlede og behandlede mængder kan til gengæld udelades.

Den danske model – hvor alle emballagematerialer må blandes i én samlet kategori – strider mod:

- forordningens ordlyd,
- formålet om materialespecifik indsamling og genanvendelse,
- den praksis som borgere, kommuner og producentordninger følger i udsortering.

Det er ikke set i andre EU-lande, at den administrative lettelse for virksomhederne kan bestå i at blande emballagematerialer sammen i forbindelse med indberetningen. Og det er ikke desto mindre, et uheldigt signal at sende, når man i samme ombæring henstiller til kildesortering og håndtering med henblik på opnåelse af fastsatte miljømål pr. emballagemateriale. (Forordningens Art. 52 og Affaldsdirektivets minimumskrav kap. 8).

Vi opfordrer kraftigt til, at miljømyndigheden vurderer, om man vil fastholde denne ubekendte størrelse i bekendtgørelsens bestemmelser om indberetning og tildeling. Dertil kommer vurderingen af, om man overhovedet må fravige forordningens bestemmelser på så centralt et punkt.

Hvis miljømyndigheden fastholder, at emballagematerialer kan indberettes samlet som et led i administrative lettelse og bagatelgrænse, bør der fastsættes en officiel metode til at udregne fordelingsnøgler i forbindelse med tildeling og finansiering, samt den endelige rapportering til kommissionen og offentliggørelse af opnåelse af miljømål for producenter i kollektive ordninger.

El foreslår, og henstiller til, at der anvendes andre lettelse for virksomheder under bagatelgrænsen, fx en lavere årlig gebyrsats.

Endelig bemærkes det, at EU-kommissionen (jf. forordningens art. 44, punkt 14.), er planlagt til d.12. februar 2026 at vedtage gennemførelsesretsakter, der *”fastlægger et format for registrering i og indberetning til registret og præciserer detaljeringsgraden af data, der skal fremlægges, og de emballagetyper og materialekategorier, som skal omfattes af de indgivne oplysninger”*. Vi anbefaler, at miljømyndigheden følger disse gennemførelsesretsakter.

Emballagematerialer – manglende harmonisering med EU

I forlængelse af ovenstående og set i lyset af producenternes indberetnings- og afrapporteringspligt, herunder beregning af opnåede miljømål fastlagt pr. materialekategori, kan det undre, at bekendtgørelsen ikke harmoniserer de 7 emballagematerialer, som forordningen angiver. (Se tabel nedenfor) Det vil gøre indberetningen mere strømlinet, samt øge gennemsigtigheden, at der ikke skal anvendes mellemregninger og diverse fordelingsnøgler til håndtering af kategorier, som er særskilte i den danske bekendtgørelse. Andet vil nærmest virke modsat den harmonisering, som er det egentlige formål med forordningen.

Da både registrerings- og indberetningskrav skal kommunikeres til producenter, som også sælger emballager til andre EU-lande, vil det være ønskværdigt om miljømyndigheden vil begrunde denne disposition enten i høringsrapporten eller en vejledning.

Tabel: Forskel i emballagematerialekategorier eller fortolkningen heraf.

Forordning	DK-bekendtgørelse		DK-uden EU-kategori
Glas	Glas	 Kork Tekstil Porcelæn Keramik	Mad- og drikkevarekartoner = Engangsplast? Andet? Samlet?
Plast	Plast.		
Papir/pap	Papir Pap		
Jernholdigt metal	Jernholdige metaller		
Aluminium	Aluminium		
Træ	Træ		
Andet			

Forklaring: I forordningen er "Andet" beregnet til fx Tekstil, Porcelæn, Keramik. Ikke som selvstændige kategorier. Kork tilhører kategorien Træ. Samlet emballagemateriale findes ikke!

Afsluttende bemærkninger

Vi er bekendt med, at bekendtgørelserne kan ændres frem mod 2027. Vi henstiller dog til, at de mest grundlæggende områder – producentdefinition, indberetning, materialekategorier og rollefordeling – prioriteres først, da de er forudsætninger for digitalisering, systemudvikling og korrekt implementering.

Vi anbefaler desuden, at miljømyndigheden aktivt inddrager de gennemførelsesretsakter, som EU-Kommissionen forventes at vedtage i 2026.

En kort bemærkning til Pantbekendtgørelsen

Dansk Retursystem er en monopollignende aktør og har derfor stor betydning for fremtidens organisering af pantbelagt emballage. Det bør afklares, om Dansk Retursystem skal betragtes som:

- en kollektiv ordning, eller
- en myndighedslignende funktion i stil med Dansk Producentansvar.

Dette er afgørende for at undgå dobbeltindberetninger og sikre korrekt systemopbygning.

Med forhåbning om dialog står vi selvfølgelig til rådighed for uddybende og supplerende kommentarer

Med venlig hilsen

Frederik Kondrup, Direktør og Susan Christensen, Fagchef
Emballage Indberetning ApS

Miljøstyrelsen

Sendt som mail til: mst@mst.dk

Kopi til: krlpe@mst.dk og fifpw@mst.dk

Høring om udkast til emballagebekendtgørelsen (implementering af emballageforordningen)

DI takker for muligheden for at afgive bemærkninger til Miljøstyrelsens udkast til emballagebekendtgørelsen om implementering af emballageforordningen.

Vi bakker generelt op om ambitionerne med emballageforordningen vedrørende EU-harmonisering af krav til emballageproducenter og medlemsstaters affaldshåndtering. Det er DI's vurdering, at forordningen bidrager markant til udviklingen mod EU som en mere cirkulær økonomi.

Harmonisering er afgørende

For at harmonisering opnås i praksis, er det afgørende, at vi i Danmark ikkeoverimplementerer. Et eksempel på, hvor harmoniseringen udfordres i den aktuelle høring er måden genanvendelsesmål foreslås implementeret. Det bør holdes forordningsnært som et statsligt ansvar og ikke overdrages til producenterne, som foreslået.

DI påpeger på linje med VANA, at genanvendelsesmålene i forordningen forpligter medlemsstater – ikke producenter - til at opfylde målene. Bekendtgørelsesudkastets forslag til ændring pålægger pt. producenterne en urimelig forpligtelse, da producenterne ikke har indflydelse på, hvor store mængder, kommunerne indsamler hos borgerne. Bekendtgørelsesudkastet bør derfor justeres for at undgå overimplementering og fastholde forordningskravet om, at ansvaret for den samlede opnåelse af genanvendelsesmålene tilfalder staten.

Rettidig og praksisnær vejledning

Det er afgørende for implementeringen, at der arbejdes proaktivt fra myndighederne med at kommunikere og vejlede erhvervslivet praksisnært om forordningens nye krav. Vel at mærke i god nok tid til, at virksomhederne kan indstille deres praksis efter det, så de administrative byrder mindskes. DI henviser her til vores høringssvar fra februar 2026 om supplerende bestemmelser til emballageforordningen i form af ændring af miljøbeskyttelsesloven i forhold til det akutte behov for øget interessentinddragelse og rettidig vejledning af virksomhederne om emballageforordningens

krav. I forlængelse heraf, vil vi stærkt opfordre til, at de netop afleverede anbefalinger fra Virksomhedsforum for emballage under Miljøstyrelsen hurtigt konverteres til handling i form af ændret vejledning og hvor nødvendigt ændringer i lov og bekendtgørelse. Anbefalingerne går på klare definitioner og mulighed for at aftale ansvarsplacering; simplere model for miljøgraderet bidrag; enkel og tydelig indberetning af data; lige og gennemsigtige vilkår hos kollektive ordninger og myndigheder; samt simplere rammer for kompensation for erhvervsaffald.

Helt aktuelt er der behov for, at Miljøstyrelsen går aktivt i dialog med erhvervslivet om udvikling af praksisnær vejledning og sikrer afklaring af de mange aktuelle tvivlsspørgsmål med prioritet til de krav, der finder anvendelse først og for flest virksomheder – herunder flere allerede til august 2026. Væsentlige eksempler er ændrede definitioner, kemikrav (særligt PFAS) til fødevarekontaktmaterialer samt krav om overensstemmelseserklæringer.

Ift. kriterier for genbrugsemballage og nye bagatelgrænser opfordrer DI på linje med VANA stærkt til, at Miljøstyrelsen hurtigst muligt ajourfører vejledningsmateriale rettet til virksomhederne ud fra forordningens krav, herunder hvordan allerede eksisterende indberetninger til DPA skal håndteres.

Rammer for producentansvarsorganisationer

DI finder det positivt, at der nu endelig kommer en godkendelsesordning for producentansvarsorganisationer, så vi sikrer, at disse opererer på lige vilkår. DI er omvendt kritisk overfor, hvorfor krav om garanti til producentansvarsorganisationer udvides fra den nuværende ramme med håndtering af kommunalt indsamlet emballageaffald til også at dække indsamling og erhvervsaffald. Et unødvendigt højt niveau af garanti vil have en fordyrende effekt på producentansvarets totalomkostninger, som overvæltes til producenterne og dermed i forbrugerpriserne. Vi henviser her til høringssvaret for VANA A/S.

Krav om bemyndiget repræsentant

Samtidig undrer DI sig over, at Miljøstyrelsen ikke har lagt op til at indføre krav om, at producenter fra tredjelande udenfor EU skal udpege en bemyndiget repræsentant i Danmark til at varetage deres producentansvar for emballage. Det er vores opfattelse, at et sådan nationalt krav specifikt til producenter fra tredjelande, som der åbnes for i emballageforordningens §45 art. 3, kan reducere risikoen for free-riders, hvilket også er nævnt i lovbemærkninger til implementering af forordningen i miljøbeskyttelsesloven. DI mener, at der bør indføres et sådan nationalt krav til producenter fra tredjelande i emballagebekendtgørelsen.

Pantbekendtgørelsen

I forhold til de ændringer i pantbekendtgørelsen, der er i høring sammen med denne ændring af emballagebekendtgørelsen, henviser vi til Bryggeriforeningens høringssvar med hensyn til vigtigheden af at sikre, at implementeringen af emballageforordningens krav gøres med størst muligt hensyn til at bevare det velfungerende danske pantsystem.

Afslutningsvis vil DI gentage opfordringen til, at regeringen arbejder tæt sammen med erhvervslivet om i god tid at udøve praksisnær vejledning, således at de administrative byrder, som følger for erhvervslivet i arbejdet med at opfylde forordningens krav, minimeres. Det bør ske på en effektiv og proportional måde.

Vi står gerne til rådighed for uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Sven Pedersen

Miljøpolitik og Cirkulær Økonomi, DI

Miljøstyrelsen
Att.: cio@mst.dk
Cc: krlpe@mst.dk; fifpw@mst.dk

Den 10. marts 2026

Dansk Erhvervs høringssvar vedrørende udkast til ny emballagebekendtgørelse (supplerende bestemmelser til forordning (EU) 2025/40 om emballage og emballageaffald)

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til ny emballagebekendtgørelse, der udmønter dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 om emballage og emballageaffald. Dansk Erhverv repræsenterer en bred kreds af virksomheder på tværs af værdikæder, herunder producenter, importører, brand owners, detailvirksomheder og e-handelsvirksomheder, som i betydeligt omfang påvirkes af den nationale udmøntning af emballageforordningen.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv bakker grundlæggende op om formålet med emballageforordningen, herunder ønsket om at styrke den cirkulære økonomi, reducere emballageaffald og skabe øget harmonisering af reglerne i EU. Netop et mere ensartet regelsæt på tværs af medlemsstaterne er afgørende for at sikre lige konkurrencevilkår og reducere kompleksitet for virksomheder, der opererer på tværs af grænser.

Det er afgørende, at den nationale implementering ikke medfører overimplementering, unødige administrative byrder eller fragmenterede nationale særregler, der undergraver forordningens harmoniserende formål. Samtidig er det væsentligt, at udmøntningen sker loyalt i forhold til lovens bemærkninger og forordningens bestemmelser.

Det bør være et centralt hensyn, at virksomhederne mødes med klare, konsistente og forudsigelige rammer. I lyset af de omfattende dokumentations-, design- og rapporteringskrav, der følger direkte af forordningen, må den nationale regulering ikke forstærke de samlede administrative byrder yderligere.

Vejledning

For at sikre korrekt og ensartet efterlevelse af reglerne er der behov for en styrket vejledningsindsats. Som udgangspunkt bør EU-vejledning anvendes, hvor det er muligt, da det understøtter harmonisering. Der vil dog være behov for supplerende dansk vejledning om bl.a. producentdefinitionen, tilgængeliggørelse og rollefordeling i værdikæden.

Ændringerne i producentdefinitionen kan i praksis medføre forskydninger i ansvaret i værdikæden. Det er derfor afgørende, at virksomhederne får klar og rettidig information, så de kan omstille sig uden unødige omkostninger.

Interessentinddragelse

På trods af forordningens direkte virkning i dansk ret for så vidt angår en stor del af artiklerne er der fortsat mange udestående spørgsmål, hvor der vil være behov for dansk fortolkning. For at den nationale udmøntning bliver så effektiv som mulig og får den ønskede virkning, er det nødvendigt at inddrage de relevante interessenter.

For nuværende er interessentinddragelsen begrænset, og det vil være hensigtsmæssigt at anvende det samarbejdsforum (SAF), der blev etableret i forbindelse med producentansvaret for emballage. Det vil samtidig kunne understøtte den nødvendige vejledning ud mod virksomhederne, som skal efterleve en række krav.

Dansk Erhverv bemærker i øvrigt, at ministeriet er forpligtet til at inddrage interessenter i henhold til den tiltrådte [implementeringsplan](#) i regeringens EU- og Regelforum (nr. 267), hvor SAF også er nævnt:

”Regelforum anbefaler:

At man aktivt og systematisk involverer kerneinteressenter, herunder også erhvervs-, forbruger- og miljøinteresser, i forbindelse med implementeringen. Formålet med samarbejdet er at sikre, at information fra myndighederne om kommende krav mv. deles hurtigst muligt. Herudover også, at parterne kan vejlede i den mest hensigtsmæssige måde at implementere på, som sikrer færrest mulige byrder og samtidig opnåelse af de tilsigtede reelle miljøeffekter. Inddragelsen kan forankres i et samarbejdsforum ligesom ved implementeringen af udvidet producentansvar for emballage, hvilket kan indskrives i den implementerende politiske aftale.”

Specifikke bemærkninger

Administrative byrder og håndhævelse

Dansk Erhverv ønsker at fremhæve en væsentlig tværgående problemstilling vedrørende håndhævelse, tilsyn og sanktioner, herunder risikoen for fortsatte free-riders, særligt fra tredjelande og via onlinemarkedspladser.

Erfaringerne fra implementeringen af det udvidede producentansvar for emballage viser, at manglende effektiv håndhævelse og utilstrækkelig sanktionering af udenlandske aktører kan føre til betydelige konkurrenceforvridninger. Danske og EU-baserede virksomheder pålægges fulde omkostninger, mens andre aktører unddrager sig deres forpligtelser.

Krav om bemyndiget repræsentant

I lovforslagets bemærkninger fremgår det udtrykkeligt, at bemyndigelsen påtænkes anvendt til at fastsætte regler om, at producenter etableret i tredjelande skal udpege en bemyndiget repræsentant. I bekendtgørelsesudkastet fremgår det derimod alene, at producenten kan registrere en bemyndiget repræsentant.

Der er således en klar materiel forskel mellem lovbemærkningerne og bekendtgørelsesudkastet. Det er afgørende for effektiv håndhævelse og lige konkurrencevilkår, at producenter etableret i tredjelande pålægges en pligt til at udpege en bemyndiget repræsentant i Danmark.

Dansk Erhverv anbefaler derfor, at følgende bestemmelse indsættes i bekendtgørelsen:

“Producenter, der er etableret i et tredjeland, og som for første gang gør emballage eller påfyldt emballage tilgængelig på det danske marked, skal forud for registrering i producentregistret udpege en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar etableret i Danmark. Registrering kan ikke gennemføres uden dokumentation for, at en sådan bemyndiget repræsentant er udpeget ved skriftlig fuldmagt.”

En sådan bestemmelse vil sikre overensstemmelse med lovbemærkningerne, styrke håndhævelsen og understøtte forordningens artikel 45.

Kravet om bemyndiget repræsentant har kun reel effekt, hvis det ledsages af konsekvent håndhævelse. Registrering bør kobles til markedsadgang, og tredjelandsaktører bør ikke kunne markedsføre emballage i Danmark uden gyldig repræsentation.

Det er desuden vigtigt, at der sikres et tæt samspil med reglerne for onlinemarkedspladser og digitale tjenester. Uden effektiv håndhævelse risikerer danske virksomheder fortsat at bære de fulde omkostninger ved producentansvaret, mens tredjelandsaktører unddrager sig forpligtelserne.

Gebyrer – proportionalitet og gennemsigtighed

Jr. afsnit 3.3.2 samt lovforslagets bemærkninger til nr. 24, indføres der med lovforslaget en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om omkostningsbaserede og fordelingsmæssige gebyrer til dækning af myndighedernes og private organisationers omkostninger ved administration og tilsyn og kontrol med forordningen regler.

Baseret på erfaringerne med implementeringen af producentansvaret, hvor gebyrerne til virksomhederne væsentligt oversteg myndighedernes vurdering på op mod 600 mio. kr., skal vi anmode om, at de samlede maksimale omkostninger til gebyrer bliver skønnet i loven, og at dette skøn udgør et fast loft for gebyrernes samlede provenu.

Krav til plastkasser og plastpaller

Dansk Erhverv er uforstående over, hvorfor kravene til plastkasser og plastpaller fortsat opretholdes i bekendtgørelsen, da de bidrager til betydelig uklarhed i forhold til reguleringen af genbrugsemballage. I forbindelse med høringen af emballagebekendtgørelsen i 2024 blev det oplyst, at

bestemmelsen ville blive genovervejet i forbindelse med implementeringen af emballageforordningen, herunder om den kunne ophæves.

Det er derfor underligt, at bestemmelserne fortsat opretholdes. Emballageforordningens artikel 5 regulerer indholdet af miljøskadelige stoffer, mens forordningens bestemmelser om genbrug, herunder artikel 11, artikel 26 og bilag VI, regulerer kravene til genbrugssystemer og produktcyklusser. Det bør derfor overvejes, om de nationale bestemmelser kan ophæves eller tilpasses, så der sikres bedre overensstemmelse med forordningens harmoniserede regler.

Bagatelgrænse

Det fremgår af emballageforordningen, at bagatelgrænsen er fastsat til 10 ton, hvilket indebærer en ændring i forhold til den nuværende danske regulering på 8 ton. Dansk Erhverv opfordrer til, at Miljøstyrelsen tydeliggør i vejledningsmaterialet, hvilke konkrete konsekvenser dette har for virksomhedernes indberetningsforpligtelser til Dansk Producentansvar (DPA). Det bør i den forbindelse præciseres, at kriterierne for indberetning under bagatelgrænsen først ændres fra 2027 i overensstemmelse med forordningens artikel 44.

Dansk Erhverv ønsker også at påpege muligheden for at fjerne kravet om medlemskab af en producentansvarsorganisation til virksomheder under bagatelgrænsen. Dette vil betyde en væsentlig byrdelettelse uden formodede miljømæssige konsekvenser. Virksomheder kan, ligesom under andre EPR-ordninger, registrere sig direkte hos DPA.

Sikkerhedsstillelse (garanti)

Dansk Erhverv har tidligere været positive over for de nugældende regler vedrørende sikkerhedsstillelsens omfang, som omfatter transport og behandling af kommunalt indsamlet emballageaffald. Denne afgrænsning vurderes at være proportional i forhold til den reelle risiko, som sikkerhedsstillelsen skal dække.

I det fremsendte udkast fremgår det imidlertid, at sikkerhedsstillelsen – nu betegnet som garanti – jf. § 67 også skal omfatte indsamling af kommunalt emballageaffald samt erhvervsaffald. Ifølge høringsbrevet sker denne ændring med henblik på at opfylde krav i emballageforordningen.

En garanti af dette omfang kan få væsentlige konsekvenser for producentansvarsorganisationers mulighed for at operere. Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at Miljøstyrelsen tydeliggør, hvor i emballageforordningen det fremgår, at en garanti af denne størrelse er nødvendig, særligt i lyset af den organiseringsmodel, der anvendes i Danmark.

I forbindelse med implementeringen af den nuværende regulering vedrørende sikkerhedsstillelse blev det samtidig tilkendegivet fra ministeriets side, at risikoen for større udeståender mellem kommuner og producentansvarsorganisationer var reduceret som følge af reglerne om tre måneders forudbetaling for kommunal indsamling.

Hvis reglerne om sikkerhedsstillelse ændres væsentligt, og producenterne dermed pålægges øgede finansieringsomkostninger til garanti, bør dette derfor også give anledning til at genoverveje reglerne om forudbetaling.

Derudover blev det tidligere tilkendegivet, at relevante aktører – herunder SAF og producentansvarsorganisationerne – ville blive inddraget i nødvendige ændringer i forbindelse med implementeringen af emballageforordningen. Dansk Erhverv bemærker, at en sådan inddragelse ikke har fundet sted i forbindelse med den foreslåede ændring.

Endelig bør Miljøstyrelsen tydeliggøre, hvordan garantien konkret skal stilles, herunder bekræfte om alternative modeller – fx en likviditetsbaseret model svarende til den norske – kan anvendes.

Genbrug

For genbrugsemballage erstatter emballageforordningen en stor del af de eksisterende danske regler, herunder definitionen af genbrugsemballage og indførelsen af kriterier for genbrugssystemer, både åbne og lukkede.

Dansk Erhverv bemærker imidlertid, at det fortsat er uklart, hvornår en virksomhed anses for producent af genbrugsemballage, særligt i relation til åbne genbrugssystemer. Det er derfor vigtigt, at Miljøstyrelsen hurtigst muligt udarbejder opdateret vejledningsmateriale i overensstemmelse med forordningens nye krav og kriterier. Vejledningen bør blandt andet tydeliggøre, hvordan virksomheder, der anvender genbrugsemballager i åbne systemer, skal forholde sig til producentansvaret.

Godkendelsesordning

Det følger af emballageforordningen, at medlemsstaterne skal etablere en godkendelsesordning for opfyldelse af producentansvarsforpligtelserne, som får virkning fra den 12. august 2026. Det fremgår imidlertid ikke tydeligt af bekendtgørelsesudkastet, hvornår denne godkendelsesordning forventes at åbne, eller hvornår producentansvarsorganisationer skal indsende ansøgning om godkendelse.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at Miljøstyrelsen bekræfter, at ansøgningsprocessen åbner efter den 12. august 2026, og at kriterier og proces for ansøgning vil blive offentliggjort tydeligt og rettidigt forud for denne dato. Det fremgår desuden, at ansøgningen blandt andet skal indeholde en garanti. Det er imidlertid uklart, om der hermed menes en egentlig stillet garanti eller en erklæring om, at garantien er stillet. Dette bør præciseres.

Endelig fremgår det, at producenter af genbrugsemballage skal indsende oplysninger om teknisk dokumentation for efterlevelse af forordningens artikel 11 og artikel 26. Det bør i den forbindelse tydeliggøres, om producentansvarsorganisationer kan indsende denne dokumentation på vegne af deres medlemmer, eller om producenter af genbrugsemballage skal godkendes særskilt af Miljøstyrelsen.

Affaldsreduktionsmål

Dansk Erhverv bemærker, at emballageforordningens affaldsreduktionsmål i artikel 43 forudsætter, at de nationale foranstaltninger, der iværksættes for at nå målene, er proportionale, ikke-diskriminerende og ikke må skabe handelshindringer. Det er afgørende, at Danmark i udmøntningen af affaldsreduktionsmålene udnytter det nationale handlerum til at vælge virkemidler, der er omkostningseffektive og målrettede, og som tager højde for forskelle i produkter, værdikæder og forretningsmodeller.

Dansk Erhverv mener det er væsentligt, at der undgås generelle eller skematiske krav, som kan føre til unødige administrative byrder eller konkurrenceforvridning, uden at der kan påvises en tilsvarende miljømæssig effekt. Foranstaltninger bør i stedet baseres på dokumenterede miljøgevinster og udformes på en måde, der understøtter det indre marked og virksomhedernes mulighed for at planlægge og investere langsigtet i affaldsforebyggende løsninger.

Grænsepant (artikel 50 og bilag x)

Grænsehandlen med pantfrie emballager underminerer de danske pant- og retursystemer, skaber ulige konkurrencevilkår for virksomheder på det danske marked og medfører øget mængde affald, som ikke håndteres inden for de etablerede indsamlings- og genbrugssystemer. Dansk Erhverv forventer derfor, at Miljøministeriet fortsat arbejder aktivt for, at emballageforordningen (PPWR) bidrager til at løse denne problemstilling, herunder gennem styrket harmonisering af regler for pant og retur på tværs af grænser. Det er væsentligt, at forordningen understøtter løsninger, der udfaser salg af pantfrie emballager i grænsehandlen og sikrer, at emballager, som markedsføres til danske forbrugere, omfattes af tilsvarende miljømæssige forpligtelser. En sådan tilgang er afgørende for at sikre både miljøeffekt, forbrugertillid og fair konkurrencevilkår.

Rolle- og ansvarsfordeling

Dansk Erhverv finder det afgørende, at den nationale udmøntning af emballageforordningen sikrer en klar og konsekvent rollefordeling mellem aktører i værdikæden, herunder producenter, importører, brand owners og distributører.

Flere virksomheder opererer i praksis i flere roller samtidig, hvilket stiller særlige krav til en entydig ansvarsplacering for at sikre effektiv efterlevelse af reglerne. Det bemærkes i den forbindelse, at emballageforordningens producentdefinition adskiller sig væsentligt fra gældende fødevarelovgivning, herunder i relation til private label-produkter. Denne forskel indebærer en risiko for uklarhed om ansvar, dokumentationskrav og tilsyn, herunder i forhold til krav om teknisk dokumentation og overensstemmelseserklæringer (DoC).

Dansk Erhverv anbefaler derfor, at der skabes klarhed om det følgende i vejledninger mm.:

- tydeligt afgrænser ansvar mellem aktører i værdikæden, så detailhandlen ikke pålægges producentforpligtelser, hvor ansvaret efter forordningen rettelig ligger hos producent eller importør,
- præciserer rollefordelingen mellem brand owner, fødevareproducent og importør for at undgå parallelle eller modstridende krav,

- fastsætter gennemskuelige og forudsigelige dokumentationskrav, der understøtter planlægning af investeringer i emballageudvikling, og
- sikrer harmoniserede krav på tværs af produktkategorier, så ansvar ikke varierer unødigt mellem varegrupper.

En tydelig ansvarsmodel er central for at undgå unødigt bureaukrati og sikre en effektiv implementering.

Overdragelse af producentansvar

Med de nuværende regler placeres producentansvaret ikke altid hos den virksomhed, der har reel indflydelse på emballagens udformning, og som har den nødvendige viden om emballagens anvendelse og håndtering efterfølgende. Dette kan skabe udfordringer i forhold til korrekt indberetning. Virksomhedsforum for enklere regler har for nylig anbefalet, at der gives mulighed for at af tale ansvarsplacering mellem parter i værdikæden.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at Miljøstyrelsen bekræfter, at emballageforordningen ikke er til hinder for en sådan fleksibilitet, så ansvaret i højere grad kan placeres hos den aktør, der reelt har mulighed for at påvirke emballagens udformning og efterfølgende håndtering.

Genanvendelsesmål

Ændringen af bestemmelsen vedrørende genanvendelse og minimumsmål jf. § 74 indebærer en væsentlig skærpelse af producenterne forpligtelser. Da ændringen ikke følger direkte af emballageforordningen, bør Miljøstyrelsen genoverveje formuleringen. Ændringen repræsenterer efter Dansk Erhvervs vurdering en overimplementering, som ikke er i tråd med det danske princip om minimumsimplementering. I den nuværende regulering er producenterne forpligtelse knyttet til at sikre høj reel genanvendelse af det emballageaffald, der overdrages til producentansvarsorganisationen.

Genanvendelsesmålene i forordningen fremgår af artikel 52 og er rettet mod medlemsstaterne. Det fremgår ikke af forordningen, at producenter skal gøres direkte ansvarlige for opfyldelsen af medlemsstaternes genanvendelsesmål.

Forordningen stiller derimod krav om, at producenterne skal sikre, at der findes tilstrækkelig sorterings- og genanvendelseskapacitet, så det indsamlede emballageaffald kan behandles korrekt. Den foreslåede ændring, hvor producenterne forpligtelser kobles til medlemsstaternes genanvendelsesmål baseret på markedsførte mængder, pålægger producenterne en uforholdsmæssig forpligtelse, da producenterne ikke har indflydelse på de mængder affald, som kommunerne indsamler hos borgerne. Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at henvisningen til forordningens mål fjernes, og at den eksisterende regulering – hvor forpligtelsen beregnes på baggrund af overdraget affald – fastholdes.

Afsluttende bemærkninger

Det er afgørende, at implementeringen af emballageforordningen sker loyalt i forhold til lovens bemærkninger, at håndhævelsen over for tredjelandssaktører styrkes, og at gebyrstrukturen udformes proportionalt og gennemsigtigt.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for yderligere dialog om den fortsatte udmøntning af emballageforordningen.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen

Fagchef

Miljøstyrelsen
Att.: Kristian Petersen og Filip Willer

MLDK

Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

Sendt til mst@mst.dk, med kopi til: krlpe@mst.dk og fifpw@mst.dk
Journal nr. 2025-113478

Høringssvar: Supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald (emballagebekendtgørelsen)

MLDK Mærkevareleverandørerne hilser muligheden for at afgive høringssvar velkommen. MLDK er medstifter af VANA, og det udvidede producentansvar for emballager har stor betydning for vores medlemmer.

MLDK og medlemsvirksomhederne bakker op om intentionerne i emballageforordningen om at fremme genbrug og reducere emballageaffald samt om ambitionen om at harmonisere rammerne på tværs af EU's medlemsstater.

Generelle bemærkninger

MLDKs medlemsvirksomheder, leverandører til dagligvarehandlen i Danmark, har siden 1. oktober haft emballageansvaret håndteret gennem medlemskab af en kollektivordning, eksempelvis VANA. Denne opstart har medført betydelige administrative byrder for dagligvareleverandører såvel som for mange andre aktørgrupper. Med nye justeringer til emballagebekendtgørelsen i flere spor frem mod august 2026 er det centralt for MLDK, at implementeringen af den nye emballageforordning gennemføres med færrest mulige byrder for virksomhederne og med klare og tydelige vejledning.

Det er afgørende for MLDK, at implementeringen understøtter lige konkurrencevilkår. Det gælder både mellem kollektivordninger, og i forhold til free rider problematikken.

Det er vigtigt, at myndighederne kommunikerer og vejleder tydeligt og rettidigt. Ændringer i emballagebekendtgørelsen får virkning allerede fra august 2026, og virksomhederne har derfor behov for hurtig klarhed over kravændringer, så de får rimelig tid til at omstille sig.

Definitioner §2

Bekendtgørelsens §2 ændres så den er i overensstemmelse med emballageforordningens definitioner. Dette kan i nogle situationer påvirke hvem i forsyningskæden, der har producentansvaret.

Derfor er det centralt med en klar og utvetydig vejledning og kommunikation fra myndighederne og i rimelig tid inden de nye definitioner træder i kraft til august i år.

MLDK

Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

Bemyndiget repræsentant

MLDK støtter en regulering, hvor virksomheder, som ikke er etableret i Danmark, pålægges samme krav hvad enten de er etableret indenfor eller udenfor EU.

Virksomheder etableret uden for EU bør afkræves, at de udpeger en bemyndiget repræsentant på lige vilkår med virksomheder indenfor EU. Dette fremstår uklart i bekendtgørelsen og bør præciseres.

Genanvendelsesmål

Genanvendelsesmål som producenter og kollektivordninger gøres ansvarlige for skærpes betydeligt i udkastets §74. Her gøres producenter og deres kollektivordninger ansvarlige for forordningens genanvendelsesmål i artikel 52, stk. 1.

Forordningen kræver at medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger ifht. genanvendelsesmålene, ikke producenter og kollektivordninger. Det synes altså at være en betydelig overimplementering.

Bekendtgørelsen pt. overdrager ansvar for at sikre genanvendelse af de faktisk indsamlede mængder. Genanvendelsesmål ifht. faktisk indsamlede mængder er langt mere rimeligt mål at pålægge producenter og kollektivordninger, når de ikke kan påvirke hvor store mængder kommunerne indsamler.

Vi opfordrer dermed i tråd med VANAs høringssvar til at den

Garanti (sikkerhedsstillelse)

I §67 ændres sikkerhedsstillelsen (omdøbt til garanti) fra transport og behandling af emballageaffald til indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Dette øger i betydelig grad kollektivordningernes garantistillelse udover den reelle risiko.

Med hensyntagen til den danske model for emballageansvaret vil vi gerne sætte spørgsmålstejn ved om denne udvidelse af garantistillelsen er en nødvendighed for at leve op til forordningens krav.

I så fald vil det betyde øgede omkostninger til finansiering af sikkerhedsstillelsen og have stor betydning for størrelsen af de forudbetalinger som skal falde.

MLDK henviser i øvrigt til VANAs høringssvar og bakker op om deres synspunkter.

MLDK står naturligvis til rådighed for uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Leif Nielsen

CEO

MLDK Mærkevareleverandørerne

Om MLDK

MLDK Mærkevareleverandørerne er et kommercielt interessefællesskab for leverandører til den danske detailhandel og Away From Home. MLDK repræsenterer over 120 virksomheder på tværs af branchen, fra internationale koncerner til små og mellemstore virksomheder. MLDK arbejder for at synliggøre mærkevarens værdi for både forbrugerne, samfundet og markedet. Det gør vi, fordi mærkevaren spiller en vigtig rolle i værdiskabende innovation og bæredygtige løsninger¹.

MLDK

Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

¹ <https://mldk.org/om/>

Miljøstyrelsen
Att: Kristian Petersen og Filip Willer
J. nr. 2025 – 113478

Dato: 9. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00458
Dok. ID: 3678981

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

KL's høringssvar til revision af pantbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen jf. emballageforordningen

KL har modtaget udkast til en ny bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald (emballagebekendtgørelsen) og ny bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald for så vidt angår pantbelagte drikkevareemballager (pantbekendtgørelsen). KL takker for muligheden for at kommentere på udkastene. Det har ikke været muligt at foretage en politisk behandling af høringssvaret inden for høringsperioden, og der tages derfor forbehold for efterfølgende politiske behandling.

Der henvises i øvrigt til KL's høringssvar til lovforslaget om supplerende bestemmelser til emballageforordningen fremsendt til Miljøministeriet d. 6. februar 2026.

Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald (emballagebekendtgørelsen)

Dette høringssvar vedrører kun den del af bekendtgørelsen, der følger af at indføre supplerende og udfyldende bestemmelser til emballageforordningen. Ændringer vedrørende lovforslaget og bekendtgørelsen om indførsel af maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage sendes i andre høringssvar.

Det er positivt, at titlen på bekendtgørelsen bliver lidt kortere og mere sigende.

Ligeledes er det positivt, at man ændrer navnet fra kollektive ordninger til producentansvarsorganisationer. KL foreslog allerede i forbindelse med revisionen af batteribekendtgørelsen (høringssvar af 2. maj 2025), at det ville være hensigtsmæssigt at anvende det samme navn til den samme type organisation, så det er glædeligt, at den del nu bliver strømlinet.

Det er også positivt, at producentansvarsorganisationernes sikkerhedsstillelse eller garanti fremover også dækker kommunernes indsamling af emballageaffald. KL har rejst problemstillingen tidligere – senest i forbindelse med høringssvar til emballagebekendtgørelsen af 18.

september 2025, og det er positivt, at kommunerne fremover kan få dækket udgifter til indsamling af emballageaffald i tilfælde af en producentansvarsorganisation ophører med at betale udgifter for indsamling. Ændringen er blevet skrevet tydeligt ind i §§ 67 og 68, men det kunne godt tydeliggøres i paragrafferne omhandlende frigivelse af midlerne, hvor indsamling ikke fremgår eksplicit.

Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald for så vidt angår pantbelagte drikkevareemballager (pantbekendtgørelsen)

KL har ingen bemærkninger til de ændringer emballageforordningen giver anledning til i pantbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Julie B. Appelqvist, Specialkonsulent

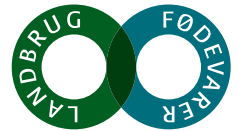
Dato: 9. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00458
Dok. ID: 3678981

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
Mail: mst@mst.dk
CC : krlpe@mst.dk og fifpw@mst.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers høringssvar til udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse, J. nr. 2025-113478.

Miljøstyrelsen har den 18. februar 2026 udsendt udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse med høringsfrist den 11. marts 2026.

Landbrug & Fødevarer støtter op om emballageforordningens mål om mere bæredygtige emballager samt en langt bedre harmonisering af reglerne på tværs af EU.

Ekstraordinært stort behov for vejledning

Manglende klarhed over reglerne samt den snarlige ikrafttrædelse til august i år betyder, at hurtig vejledning fra myndighederne er forretningskritisk. Landbrug & Fødevarer skal kraftigt anmode om, at styrelsen snarest muligt igangsætter initiativer til vejledning af virksomhederne om de nye regler.

Som eksempel kan nævnes forbuddet mod PFAS i emballager, hvor det er uklart, hvornår emballagerne er omfattet. Vil et "tomt" stykke plast - som udstandses fra en rulle på 30 meter plastfolie, og leveres til et slagteri eller mejeri - først omfattes, når det får sin egenskab som "salgsemballage"? Gælder forbuddet fra den 12. august ud fra emballagernes oplagringsdato eller salgsdato? Er en emballage gjort tilgængelig på markedet, når den sendes til et lager hos en virksomhed med et andet CVR-nummer?

Et andet eksempel, hvor der er behov for vejledning, er kravet om overensstemmelseserklæringer. Her er der tvivl om, hvordan artikel 5, artikel 35-39 samt bilag 7 skal tolkes, herunder i forhold til brug af harmoniserede standarder. Det vil være en meget voldsom administrativ byrde, hvis virksomheder allerede inden den 12. august 2026 skal leve op til alle dokumentationskravene i artikel 35-39. Landbrug & Fødevarer skal derfor anmode om, at styrelsen hurtigst muligt melder ud, hvornår virksomheder skal leve op til disse krav, herunder vejledning i, hvordan virksomheder forventes at leve op til dem.

Fælles seminar målrettet fødevarevirksomhederne

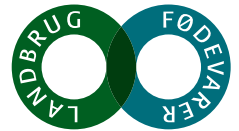
Over halvdelen af emballageaffaldet i husholdningerne stammer fra fødevareerhvervet. Landbrug & Fødevarer vil derfor – når Kommissionen har offentliggjort deres vejledning til forordningen – indkalde til et seminar for fødevarevirksomhederne. Landbrug & Fødevarer ser i den forbindelse meget gerne, at styrelsen deltager, så vi i fællesskab kan forberede virksomhederne på de kommende regler.

Inddragelse af interessenter

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at interessenterne inddrages hurtigst muligt, fx i regi af Samarbejdsforum. Formålet bør blandt andet være, hvordan man hurtigst muligt får formidlet reglerne samt udarbejdet vejledning til virksomhederne. Landbrug & Fødevarer bemærker i den

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevare- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

forbindelse, at MLM er bedt om at inddrage interessenter jf. den tiltrådte [implementeringsplan](#) i regeringens EU- og Regelforum (nr. 267):

"Inddragelse af interessenter

Regelforum bemærker, at danske virksomheder, der allerede er berørt af BEK nr. 1706 om udvidet producentansvar, kan bidrage med værdifuld viden om de administrative byrder, som nye krav vil medføre.

Regelforum anbefaler:

- 5. At man aktivt og systematisk involverer kerneinteressenter, herunder også erhvervs-, forbruger- og miljøinteresser, i forbindelse med implementeringen. Formålet med samarbejdet er at sikre, at information fra myndighederne om kommende krav mv. deles hurtigst muligt. Herudover også, at parterne kan vejlede i den mest hensigtsmæssige måde at implementere på, som sikrer færrest mulige byrder og samtidig opnåelse af de tilsigtede reelle miljøeffekter. Inddragelsen kan forankres i et samarbejdsforum ligesom ved implementeringen af udvidet producentansvar for emballage, hvilket kan indskrives i den implementerende politiske aftale."*

Overimplementering af genanvendelsesmål (§ 74)

Ændringen medfører, at producenterne pålægges forpligtigelsen om at opfylde forordningens fastsatte genanvendelsesmål. Dette er overimplementering af forordningens regler, som medfører en væsentlig skærpelse af producenternes forpligtelser. Da ændringen ikke er nødvendiggjort af forordningen, henstiller Landbrug & Fødevarer på det kraftigste til, at Miljøstyrelsen fastholder den oprindelige formulering i bekendtgørelsen.

Med den foreslåede ændring pålægges producenterne et ansvar, som de ikke har indflydelse på. Producenterne har fx ikke kontrol over, hvor store mængder emballageaffald kommunerne indsamler hos borgerne.

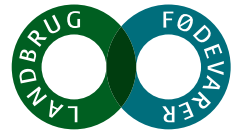
Efter den gældende regulering skal producenten sikre en høj reel genanvendelse af emballageaffaldet, dvs. den mængde affald, der er overdraget til den kollektive ordning. Genanvendelsesmålene i forordningens artikel 52 pålægger medlemsstaterne – ikke producenterne – at opfylde de fastsatte genanvendelsesmål. Det fremgår ikke af forordningen, at producenterne skal gøres direkte ansvarlige for opfyldelsen af medlemsstaternes genanvendelsesmål. Forordningen stiller derimod krav om, at producenterne skal sikre, at der er tilstrækkelig sorterings- og genanvendelseskapacitet til rådighed, således at det indsamlede emballageaffald kan behandles og genanvendes korrekt.

Ændringer i producentdefinition (§ 2)

Det fremgår af høringsbrevet, at forordningens definitioner i nogle tilfælde enten udvides eller indskrænker anvendelsesområdet af visse nugældende definitioner, herunder i forbindelse med definitionen af "producent" i form af en ny "udpakker"-rolle.

Landbrug & Fødevarer skal anmode om, at det i en vejledning snarest muligt vil fremgå, i hvilke situationer producentansvaret flytter. Det er helt afgørende, at der er fuld klarhed over dette, herunder at producenterne bliver orienteret om ændringerne i god tid inden ikrafttrædelsen den 12. august 2026.

Landbrug & Fødevarer skal anmode om, at anbefalingerne fra Virksomhedsforum vedr. muligheden for overdragelse af producentansvaret indarbejdes i bekendtgørelsen. Dette vil medføre en markant reduktion i de administrative byrder og kompleksiteten i producentansvaret.

Bagatelgrænse på 10 ton (§ 21, stk. 7)

Landbrug & Fødevarer kan støtte op om en bagatelgrænse på 10 ton. Det bør dog uddybes, hvilke konkrete konsekvenser dette vil få for virksomhedernes indberetning til DPA.

Sikkerhedsstillelse

De foreslåede krav om garantistillelse for erhvervsemballage og kommunalt indsamlet emballageaffald vil medføre øgede priser hos de kollektive ordninger. Bekendtgørelsen vil dermed gå i modsat retning af de politiske ønsker fra aftalen i september 2025 om reduktion af omkostningerne.

Kravet om sikkerhedsstillelse (nu omtalt som "garanti") ændres markant med bekendtgørelsen, og vil som noget nyt også omfatte indsamling af kommunalt emballageaffald samt erhvervsemballageaffald. Dette vil medføre, at de kollektive ordninger skal stille en væsentlig større garant og dermed medføre en markant stigning i de kollektive ordningers finansielle omkostninger (og dermed priserne).

De kollektive ordninger forudbetaler i dag kommunerne for indsamling af emballageaffald med tre måneder, ligesom affaldsproducenten betaler direkte for håndteringen af erhvervsemballageaffaldet. En garantistillelse for disse opgaver vil derfor i praksis medføre en unødvendig sikkerhedsstillelse for de kollektive ordninger, idet der allerede er betalt for håndtering af emballageaffaldet.

Landbrug & Fødevarer ønsker, at man bevarer de nuværende regler for sikkerhedsstillelse, hvor der ikke stille særskilt garanti for erhvervsemballage eller kommunalt indsamlet emballageaffald. Landbrug & Fødevarer kan ikke se, at forordningen skulle være til hinder herfor.

Genbrug

For genbrugsemballage erstatter forordningen store dele af de danske regler, herunder definitionen af genbrugsemballage og tilføjelse af kriterier for genbrugssystemer.

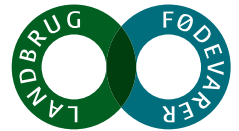
Det er meget uklart, hvornår man er producent af genbrugsemballage, særligt når det vedrører åbne genbrugssystemer.

Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor til, at Miljøstyrelsen hurtigst muligt udarbejder nyt vejledningsmateriale i overensstemmelse med de nye krav og kriterier i forordningen, hvor det bl.a. tydeliggøres, hvordan man som producent - der anvender genbrugsemballager i åbne systemer - skal forholde sig. Vejledningen bør i den forbindelse forholde sig specifikt til de store og veletablerede genbrugsordninger (fx europaller).

Undtagelsesmuligheder vedr. brug af plast til frugt og grønt kan begrænse madspild

I udkast til lovforslaget blev der indført en hjemmel, som skal sikre, at undtagelsesmulighederne til artikel 25 og bilag 5 og artikel 29 kan anvendes. Landbrug & Fødevarer formoder, at disse hjemler ikke er udmøntet i bekendtgørelserne, fordi de først træder i kraft i 2030. Landbrug & Fødevarer skal dog anmode om, at disse undtagelser indføres i bekendtgørelserne i god tid inden 2030, så virksomhederne kan nå at forberede sig på de kommende regler. Undtagelserne er særligt vigtige, fordi de i mange tilfælde kan bidrage til at begrænse madspild.

Særligt afgørende for fødevareraktiviteterne er undtagelser fra forbuddene om engangsplast i forordningens bilag V, som er en afgørende forudsætning for at fastholde den nuværende danske

praksis for adskillelse af økologiske og konventionelle produkter, som er både effektiv og administrativ enkel. Undtagelserne gør det samtidig muligt at begrænse madspild, fordi en række friske frugt- og grøntprodukter får forlænget holdbarheden markant ved indpakning i plast.

I bilag V til forordningen fremgår forbud mod brug af engangsplastemballage til færdigpakkede friske frugter og grøntsager under 1,5 kg. Det fremgår samtidig, at medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra denne begrænsning, hvis det kan godtgøres, at det er nødvendigt for at undgå fx vandtab (madspild), samt hvis der er mulighed for sammenblanding af økologiske frugter og grøntsager.

For at sikre de positive effekter ved undtagelserne, skal Landbrug & Fødevarer kraftigt opfordre til, at disse regler indføres på en administrativ enkel måde, så gevinsterne ved brug af undtagelserne ikke begrænses ved en øget administration. I forhold til undtagelser for at begrænse madspild, bør det være muligt at gøre brug af disse undtagelser alene ud fra erfaringsbaseret viden. Det kan fx være data for, hvor stor andel af varerne der kasseres.

Forbud mod brug af engangsplastemballage til kaffefløde kan øge madspild

Fra 2030 indføres der via forordningens bilag V et forbud i HORECA-sektoren mod brug af engangsplastemballage, der indeholder enkeltportioner, og som anvendes til blandt andet kaffefløde.

Det er væsentligt for Landbrug & Fødevarer, at tolkning af forbuddet mod kaffefløde ikke omfatter brugen af engangsplastprodukter til mælk. Et forbud mod disse emballager vil medføre et øget madspild. Det skyldes, at mælk - der serveres i en kande eller karton - i udgangspunktet ikke må stilles tilbage i køleskabet i HORECA-sektoren, og dermed skal kasseres. Kravet følger af artikel 4 (samt bilag II, kapitel IX, nr. 5) i Hygiejneforordningen (Forordning 852/2004 af 29. april 2004), hvor det blandt andet fremgår, at kølekæden ikke må afbrydes. Yderligere beskrivelse af kravet kan findes i Fødevarestyrelsens [hygiejnevejledning](#) nr. 26.3 (Brud på kølekæden) og nr. 28.7 (Håndtering af rester). Nr. 28.7 beskriver, at rester af fødevarer, der har været udstillet til selvbetjening, bør kasseres.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

M 30 70 31 19
E hbk@lf.dk

Miljøstyrelsen

Att. Kristian Lawaetz Petersen og Filip Frede Plougmann Willer
Journalnummer MST 2025-113478

Dansk Gartneris høringssvar om udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse, journalnummer MST 2025-113478

Dansk Gartneri takker for muligheden for at kommentere på høringen om udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.

Dansk Gartneri bemærker indledningsvis, at der fortsat er betydelige udfordringer ved producentansvaret for emballage. Ordningen er administrativt tung og kompleks og har medført høje og uforudsigelige omkostninger for de omfattede virksomheder. Det er derfor afgørende, at implementeringen af de nye regler sker på en enkel, smidig og omkostningseffektiv måde.

Frem til ikrafttrædelsen af producentansvaret – og også i tiden efter – har der været betydelig usikkerhed om reglernes anvendelse i praksis. For at undgå en tilsvarende situation i forbindelse med implementeringen af emballageforordningen er det vigtigt, at myndighederne hurtigst muligt udarbejder klar og praksisnær vejledning om de nye regler. Det vil give virksomhederne bedre mulighed for rettidigt at forberede sig på de nye krav.

Samtidig er det væsentligt, at virksomhederne inddrages tidligt i den nærmere udformning af reglerne. Dansk Gartneri deltager meget gerne i dialog med Miljøstyrelsen herom.

Dansk Gartneri har herudover følgende bemærkninger til specifikke elementer i udkastet til emballagebekendtgørelsen:

Definition af ”producent” (§ 2, stk. 1, nr. 34)

Det fremgår af høringsmaterialet, at forordningen udvider den hidtil gældende producentdefinition med en såkaldt ”udpakkerregel”, hvilket kan medføre ændringer i, hvem der har producentansvaret.

Dansk Gartneri anmoder om, at Miljøstyrelsen i høringsnotatet præciserer, i hvilke situationer producentansvaret fremover flyttes mellem aktører, og hvem der i disse tilfælde vil have producentansvaret.

Det er samtidig vigtigt, at der hurtigst muligt udarbejdes detaljeret vejledning om disse ændringer, så virksomhederne får klarhed over, hvornår de vil have producentansvaret.

Dansk Gartneri opfordrer derudover til, at Virksomhedsforums anbefaling om, at det skal være muligt at aftale, hvem der har producentansvaret, indarbejdes i bekendtgørelsen.

Bagatelgrænse (§ 21)

Det fremgår af bekendtgørelsesudkastet, at bagatelgrænsen for samlet indberetning af emballage hæves fra 8 ton til 10 ton.

Dansk Gartneri finder det positivt, at flere virksomheder med denne ændring får mulighed for en mere enkel indberetning, og vi støtter derfor forslaget.

Garanti (Kapitel 15)

Det fremgår af høringsmaterialet, at den tidligere sikkerhedsstillelse – nu garanti – udvides, så den fremover også skal dække indsamling af kommunalt emballageaffald samt erhvervs-emballageaffald. Det indebærer, at der skal stilles en væsentligt højere garanti end i dag. Producentansvaret har allerede medført betydelige og ofte uforudsigelige udgifter for virksomhederne. Det er derfor afgørende, at nye regler ikke medfører yderligere omkostningsstigninger, fx gennem højere priser hos producentansvarsorganisationerne.

Fritagelse fra forbud mod engangsplastemballage til frugt og grønt

Det fremgår af lovforslaget om implementering af emballageforordningen, som var i høring tidligere på året, at Miljøministeriet påtænker at fastsætte regler om fritagelse fra anvendelsesbegrænsningen for engangsplastemballage til uforarbejdet frisk frugt og grønt under 1,5 kg. En nærmere udmøntning heraf fremgår dog ikke af det foreliggende bekendtgørelsesudkast.

Som det også anerkendes i forordningen, er der en række situationer, hvor plastemballage til frugt og grønt er nødvendig. For både konventionelle og økologiske produkter kan plastemballage være afgørende for at forlænge holdbarheden og reducere madspild, blandt andet ved at undgå vandtab, tab af fasthed og fysiske skader under transport og håndtering. Derudover kan plastemballage være nødvendig af hensyn til sundhed og fødevarer sikkerhed, fx for at reducere risikoen for bakterier og smitte. For økologisk frugt og grønt er emballage desuden vigtig for at sikre en tydelig adskillelse fra ikke-økologiske produkter.

Hvis det ikke længere er muligt at anvende plastemballage i disse tilfælde, vil det få betydelige konsekvenser for producenterne muligheder for fortsat at levere sunde fødevarer af høj kvalitet til forbrugerne.

Danmark bør derfor gøre fuld brug af de undtagelsesmuligheder fra forbuddet mod engangsplastemballage, som forordningen giver adgang til – både for konventionel og økologisk frugt og grønt. For at sikre, at undtagelserne får den tilsigtede effekt, er det afgørende, at de udmøntes på en administrativt enkel og effektiv måde, så anvendelsen af undtagelserne ikke i praksis begrænses af øgede administrative byrder. Dansk Gartneri opfordrer til, at dette indarbejdes i den kommende udmøntning af reglerne.

Med venlig hilsen

Sandra Hjort, politisk konsulent, Dansk Gartneri
E sahj@danskgartneri.dk, M +45 2991 4660

Til Miljøstyrelsen

Høringssvar vedrørende ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse - MST 2025-113478

Københavns Kommunes Klima-, Miljø- og Teknikforvaltning vil indledende kvittere for modtagelse af høringsmaterialet og sige tak for muligheden for at deltage i høringen. For god ordens skyld tilkendegives, at der ikke er bemærkninger til udkastet til pantbekendtgørelse. Københavns Kommune har gennemgået høringsmaterialet, og har følgende bemærkninger.

Vedrørende sammenhæng mellem implementering af emballageforordning og fastsættelse af national regulering om maksimale gebyrer

I det følgende redegøres for Københavns Kommunes bemærkninger vedrørende sammenhængen mellem implementeringen af emballageforordningen og fastsættelse af national regulering om maksimale gebyrer.

Miljøstyrelsen har parallelt med denne høring over emballagebekendtgørelsen, som angår implementering af bestemmelser i emballageforordningen, udsendt endnu en høring over emballagebekendtgørelsen, der har til formål at fastsætte national regulering med frist den 16. april 2026.

Det fremgår af høringsbrevet til nærværende bekendtgørelsesudkast, at de to bekendtgørelsesudkast ikke har forbindelse til hinanden. Desuden fremgår det af høringsbrevet til sidstnævnte bekendtgørelsesudkast, at de to bekendtgørelsesudkast vil blive sammenskrevet inden den 12. august 2026, hvor emballageforordningen træder i kraft.

Københavns Kommune bemærker indledningsvist, at den nationale implementering af emballageforordningen og den nationale fastsættelse af regler vedrørende et maksimalt producentgebyr har forbindelse til hinanden, fordi begge har betydning for omfanget og finansieringen af omkostningerne forbundet med producentansvaret for emballage. Der bør derfor ved fastsættelse af national regulering sikres overensstemmelse med kravene i emballageforordningen, så denne implementeres korrekt.

Københavns Kommune vil gerne vide om sammenskrivningen forventes at blive sendt i offentlig høring inden ikrafttrædelsen?

11-03-2026

Sagsnummer I F2
2026 - 5421

Dokumentnummer i F2
247501

Sagsnummer eDoc
2026-0094346

Klima og Byudvikling
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

Det fremgår af høringsbrevet, at nærværende udkast til en ny emballagebekendtgørelse (og ny pantbekendtgørelse) har til formål at implementere supplerende bestemmelser til emballageforordningen.

Københavns Kommune ønsker at gøre opmærksom på og understrege, at det fra den 12. august 2026, som kommunen fortolker lovgivningen, vil være i strid med forordningen at finansiere nødvendige udgifter til indsamling af emballageaffald gennem det borgerbetalte affaldsgebyr. Det skyldes, at det af emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b fremgår, at det skal være gratis for forbrugere at få returneret og affaldshåndteret emballageaffald i overensstemmelse med kravene i emballageforordningen.

Københavns Kommune gør i forlængelse af ovenstående opmærksom på, at forslaget om fastsættelse af et maksimalt emballagegebyr (benchmarkmodel), som foreslås i Miljøministeriets høring over ændring af miljøbeskyttelsesloven med høringsfrist den 17. marts 2026 og Miljøstyrelsens høring af emballagebekendtgørelsen angående fastsættelse af nationale bestemmelser, med høringsfrist den 16. april 2026, ikke vil dække de reelle udgifter til indsamlingen af emballageaffaldet i Københavns Kommune. I praksis vil dette medføre, at en del af udgifterne vil skulle finansieres gennem det borgerbetalte affaldsgebyr.

Københavns Kommune efterspørger en afklaring af, hvordan det kan være i overensstemmelse med emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b, at kommunen finansierer indsamling af emballageaffald gennem det borgerbetalte affaldsgebyr, når forordningen bestemmer at det skal være gratis. Denne bemærkning er relevant i forhold til nærværende bekendtgørelsesudkast, fordi det har til hensigt at implementere emballageforordningen.

Vedrørende behov for national regulering om finansiering af afledte omkostninger forbundet med udskiftningen af piktogrammer

Københavns Kommune ønsker at gøre opmærksom på kommunens hørings svar til Miljøministeriets høring over udkast til miljøbeskyttelsesloven angående supplerende bestemmelser til emballageforordningen af 13. februar 2026. Denne lovændring udgør bemyndigelsen til de ændringer, som foretages i nærværende udkast til en ny emballagebekendtgørelse og en ny pantbekendtgørelse. Lovforslaget indeholder en hjemmel til, at Kommunalbestyrelsen kan fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald, som omhandlet i emballageforordningens artikel 13.

Københavns Kommune gjorde i høringssvaret af 13. februar 2026 opmærksom på, at indførelsen af de harmoniserede EU-piktogrammer vil medføre afledte omkostninger for kommunerne. Afledte udgifter omfatter bl.a. udskiftning af piktogrammer på ikke-emballage fraktioner, som følge af sammenfald i farver og udskiftning af piktogrammer andre steder end på selve beholderne, fx i informationsmateriale eller skiltning i gårdene og i bybilledet.

Emballageforordningen tager alene stilling til finansieringen af udgifterne forbundet med udskiftningen af piktogrammerne på selve beholderne, jf. emballageforordningens artikel 45, stk. 2, litra a. Derfor efterspørges klarhed om finansiering af de afledte udgifter, som

kommunerne har i forbindelse med udskiftningen til de nye EU-harmoniserede piktogrammer. Forventer Miljøstyrelsen, at dette vil blive fastlagt nationalt i en bekendtgørelse?

Vedrørende sammenhæng mellem udskiftning af piktogrammer og fastsættelse af beregningen af et maksimalt producentgebyr

Det fremgår af § 102, stk. 8 i Miljøstyrelsens høringsudkast til en ny emballagebekendtgørelse, med høringsfrist den 16. april 2026, at kommunalbestyrelsens gebyrer, fastsat efter miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 15, ikke må overstige de maksimale gebyrer fastsat efter bilag 18. Ifølge Miljøministeriets høringsudkast til en ny miljøbeskyttelseslov med høringsfrist den 13. februar fremgår det, at kommunernes hjemmel til at fastsætte gebyrerne forbundet med udskiftningen af piktogrammer på beholdere indsættes i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15, nr. 6. Københavns Kommune forstår det således, at de kommunale udgifter forbundet med udskiftningen til EU-piktogrammer vil skulle dækkes inden for det maksimale producentgebyr (benchmark), som fastsættes nationalt.

Finansiering udover benchmark

Københavns Kommune bemærkede i høringssvaret af 13. februar 2026, at udgifterne forbundet med udskiftningen af piktogrammerne bør tages i betragtning i forbindelse med fastlæggelsen af et basisserviceniveau (nu benchmark). Kommunen bemærkede desuden, at de udgifter, der kan henføres til emballagefraktioner bør finansieres udover benchmarken, for at overholde forordningens krav om at emballageomkostninger ikke må overvælttes på borgerne og så kommunernes indsamling ikke begrænses. Kommunen fastholder, at disse udgifter bør finansieres udover benchmarken.

Finansiering inden for benchmark

Københavns Kommune foreslår, at hvis det alligevel besluttet at udgifterne skal dækkes under benchmarken, så bør tidspunktet for og omfanget af den nationale udskiftning til EU-piktogrammerne reguleres nationalt. Den nationale implementering bør indeholde en overgangsperiode med gradvis udskiftning af piktogrammerne frem mod forordningens implementeringsfrist. Kommunerne vil dermed kunne afholde sammenlignelige og rimelige udgifter på samme tidspunkt. Dette bør gøres, så de udgifter, som ligger til grund for beregningen af benchmarken, er sammenlignelige og kommer til at afspejle de forhøjede udgifter, som udskiftningen vil medføre i kommunerne. Hvis dette ikke gøres samtidig på tværs af kommuner, kan det få konsekvenser for benchmarken og skævvride, hvad der udgør de nødvendige omkostninger forbundet med kommunernes indsamling.

National tilrettelæggelse og vejledning

Ifølge emballageforordningens artikel 13, stk. 1 skal de nye harmoniserede EU-piktogrammer indføres senest den 12. august 2028 eller 30 måneder fra vedtagelsen af EU-piktogrammerne. Omkostningerne forbundet med udskiftningen bør tages i betragtning i forbindelse med udregningerne af de maksimale gebyrer. Det bemærkes også, at finansieringen bør fordeles mellem emballageproducenter og kommuner efter emballageforordningens fordelingsnøgler, fordi fraktionerne indeholder både emballage og ikke-emballage.

Københavns Kommune anbefaler Miljøstyrelsen at udarbejde en vejledning som supplement til emballagebekendtgørelsen vedrørende tilrettelæggelsen, omfanget og finansieringen af udskiftningen til de harmoniserede EU-piktogrammer inden den 12. august 2028.

Bemærkninger til ændringer vedrørende sikkerhedsstillelse/garanti

Det fremgår af høringsbrevets side 4, at garantien fremover også skal dække omkostninger forbundet med kommunernes indsamling af emballageaffald. Denne ændring er indsat i udkastet til en ny emballagebekendtgørelse § 67, hvoraf "indsamling" nu fremgår af ordlyden.

Det fremgår af emballagebekendtgørelsens §§ 70 og 71 hvilke omkostninger kommunalbestyrelsen kan få dækket af garantien, herunder. nødafhentning, behandling af det kommunalt indsamlede emballageaffald og omkostninger til transport. Københavns Kommune mener at "indsamling" bør fremgå af ordlyden i §§ 70 og 71. Dette vil sikre, at der er hjemmel til, at kommunen kan få udbetalt den del af garantien, som er afsat til indsamling i tilfælde af, at kommunen ikke modtager betaling fra kollektivordningerne.

Venlig hilsen
Susanne Lindeneg
Fg. enhedschef

Miljøstyrelsen

Høringssvar på udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse

Høringssvar vedr. Høring j.nr. 2025-113478

GRAKOM - Kommunikationsindustrien

GRAKOM repræsenterer den grafiske branche, herunder både emballageproducenter og trykkerier, som leverer emballageløsninger til en bred række sektorer. GRAKOM anerkender generelt den danske implementering af PPWR (EU 2025/40). GRAKOM lægger vægt på at de nye regler ikke bliver unødvendige byrdefulde, særligt for SMV'er, grafiske virksomheder og emballage virksomheder.

Det er positivt at Miljøstyrelsen fremhæver, at regeringen i parallelle spor arbejder på at reducere de økonomiske og administrative byrder, samt at nærværende høring primært implementerer PPWR og tilpasser eksisterende nationale bestemmelser i overensstemmelse med PPWR.

I høringsmaterialet er der i producentdefinitionen tilføjet begrebet *udpakker*. Tilføjelsen af *udpakker* kan få betydning for ansvarsplaceringen i værdikæden, herunder for grafiske virksomheder, som i dag ikke opfatter sig som producenter i forhold til PPWR. GRAKOM anbefaler derfor, at tilføjelsen indarbejdes klart og med eksemplificering i vejledningen. Der skal laves en tydelig afgrænsning mellem ansvar, kunde, emballageproducent og eventuelle mellemled.

Hertil er der behov for præcisering i forhold til producentansvaret for betegnelsen *fabrikant*. Det skaber risiko for overimplentering, hvis der ikke grænsen for producentdefinitionen tydeliggøres. Mange danske trykkerier og emballageproducenter leverer som underleverandører, uden selv at markedsføre eller distribuere emballage som selvstændigt produkt. Hvis definitionen ikke skærpes, risikerer disse virksomheder uberettiget at blive kategoriseret som producenter, selv om det reelle markedføringsansvar ligger hos kunden – enten i Danmark eller i et andet EU-land. Det vil indebære dobbeltregistrering, et unødvendigt administrativt ansvar, samt potentielle konflikter om dokumentations- og testforpligtigelser.

I bekendtgørelsen er tilføjet begreberne *bemyndiget repræsentant* samt *bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar* – begge begreber er af EU's omnibuspakke i december 2025 udskudt, hvorfor det anbefales at Danmark gør det samme og at der offentliggøres klare og tydelige vejledninger fra Miljøstyrelsen eller DPA, så begreberne kan anvendes ud fra en klar fortolkning og samlet forståelse.

GRAKOM anbefaler, at gebyrfastsættelsen baseres på gennemsigtige benchmark-modeller med fuld offentlig adgang til anvendte data, så virksomhederne kan sikre ensartethed, forudsigelighed og proportionalitet i de økonomiske byrder.

Bekendtgørelsen henviser til emballageforordningens krav om teknisk dokumentation, herunder dokumentation for overholdelse af kemiske krav som fx begrænsning af PFAS. GRAKOM anerkender behovet for dokumentation af overensstemmelse med forordningens materielle krav.

Det er imidlertid afgørende, at kravene til teknisk dokumentation udmøntes proportionalt og målrettet i forhold til virksomhedernes rolle i værdikæden. For grafiske virksomheder og trykkerier, som ofte ikke har kontrol over materialevalg eller kemisk sammensætning, bør dokumentationskrav kunne opfyldes ved brug af leverandørerklæringer, standardiserede overensstemmelseserklæringer eller anden eksisterende dokumentation, frem for krav om selvstændig teknisk dokumentation eller kemiske analyser.

GRAKOM anbefaler derfor, at Miljøstyrelsen i den videre udmøntning og vejledning tydeligt præciserer dokumentationsniveau, ansvarsplacering og mulighed for brug af standardiserede og forenklede dokumentationsformer, særligt med henblik på at undgå unødige administrative byrder for SMV'er og virksomheder uden reel indflydelse på materialevalg.

GRAKOM bemærker at de nye krav i PPWR medfører en markant øget test- og dokumentationsbyrde for danske trykkerier og emballageproducenter. Særligt i forhold til PFAS-restriktionen for fødevarekontaktmateriale. Dokumentationen skal være tilgængelig som en del af EU-overensstemmelseserklæringen - en trinvis testmetode vil betyde en uproportionel omkostning for trykkerier og emballageproducenter. Samlet set risikerer de nye krav at påføre danske trykkerier og emballageproducenter en uforholdsmæssig stor byrde, da testkravene rammer bredt på tværs af materialetyper, levernadørled og produktionsformer – ofte uden proportionalitet i forhold til virksomhedernes størrelse eller risikoen ved de konkrete produkter.

GRAKOM har desuden deltaget i virksomhedsforum om udvidet producentansvar under Miljøstyrelsen, hvor der er fremlagt initiativer med henblik på at reducere de administrative og økonomiske byrder ved ordningen. GRAKOM støtter initiativerne og forventer, at de indgår i det videre arbejde og afspejles i den endelige udmøntning af emballagebekendtgørelsen, herunder de fem anbefalinger, som er videre givet til ministeren:

1. anbefaling – klare definitioner og mulighed for at aftale ansvarsplacering
2. anbefaling - simplere model for miljøgraderet bidrag
3. anbefaling – enkel og tydelig indberetning af data
4. anbefaling – lige og gennemsigtige vilkår hos kollektive ordninger og myndigheder
5. anbefaling – simplere rammer for kompensation for erhvervsaffald

GRAKOM støtter bekendtgørelsens overordnede retning og harmonisering med PPWR. Dette skal ske for at sikre konkurrenceevnen og rimelige vilkår på det danske marked. Ovenstående bemærkninger til det udarbejdede høringsmateriale, herunder præciseringer, lempelser og vejledningsinitiativer, bør følges. GRAKOM står til rådighed for dialog og branchespecifikt teknisk input.

Venlig hilsen

Søren Stemann Beck

Adm. Direktør

Mark Williams

Chef for ESG og bæredygtig udvikling

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet, Departementet og Miljøstyrelsen
(nedenfor benævnt 'ministeriet')

10.03.2026

Dansk Retursystems høringssvar til emballagebekendtgørelsen og pantbekendtgørelse, j.nr. 2025-113478

Dansk Retursystem (DRS) takker for at modtage udkast til ændringer til emballage- og pantbekendtgørelsen i høring. Vi noterer os med tilfredshed, at eneretsforlængelsen fremgår af udkastet til pantbekendtgørelsen, og vi bakker op om den foreslåede justering af bestemmelserne i udkastets § 61, som giver øget fleksibilitet i metodevalg ved optællingsprocesser samt muliggør investering i mere tidssvarende digitalisering og automatisering af pant- og retursystemets optællingsprocesser.

I forlængelse heraf gør vi opmærksom på, at datoen i pantbekendtgørelsen for automatisk ophævelse af bekendtgørelsen bør ændres fra 1. januar 2031 til 1. januar 2032, da eneretsforlængelsen omfatter selve kalenderåret 2031.

Som vores høringssvar afspejler nedenfor, er det afgørende for DRS, at pantbekendtgørelsen og DRS' administration og drift af pant- og retursystem er enkelt og tilgængeligt for pant- og retursystemets interessenter at tilgå. Derfor er det vigtigt, at implementeringen af emballageforordningen i pantbekendtgørelsen understøtter pant- og retursystemet og DRS som operatør, som fungerer effektivt og leverer en høj miljøperformance. Implementeringen bør ikke komplicere reglerne unødigt. Desuden er det vigtigt at undgå dobbeltregulering i en situation, hvor DRS som et samlet pant- og retursystem for både genbrugs- og engangsdrikkevareemballage med pant allerede opfylder forordningens krav i artikel 26 til godkendelse af genbrugssystemer i medfør af reglerne i pantbekendtgørelsen.

Regelkompleksitet

DRS anerkender ministeriets bestræbelser på at sikre minimumsimplicitering af emballageforordningen, men vi er bekymret for, at den valgte fremgangsmåde - med mange henvisninger til såvel emballageforordningen som andre EU-retsakter, samt eksempelvis affaldsbekendtgørelsen - øger kompleksiteten i en grad, så den modvirker forståelsen af den daglige efterlevelse i praksis, idet bekendtgørelserne ikke længere 'kan stå og forstås i sig selv' men udtrykkeligt er 'supplerende bestemmelser' til de tunge og omfangsrige EU-retsakter. DRS vil i forlængelse heraf opfordre til, at ministeriet i det videre arbejde sikrer, at minimumsimplicitering går hånd i hånd med den administrative og økonomiske regelforenkligning.

I tillæg hertil anbefales det, at bekendtgørelsernes titler fastholdes, idet titelændringerne risikerer at skabe forvirring om det materielle indhold og regelforståelsen. Dette bør kunne ske, uden at der opstår tvivl om regelhierarkiet, som allerede i dag eksisterer mellem pantbekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven.

Definitioner

DRS finder det nødvendigt for interessenterne (bryggerier, juice- og saftproducenter, importører, butikker m.fl.) i pant- og retursystemet, at definitionerne i § 2 beskrives fuldt ud i selve pantbekendtgørelsen med den relevante ordlyd og ikke blot udgøres af blanke henvisninger til emballageforordningens artikler. Det er unødigt vanskeligt for pant- og retursystems mange aktører at overskue et omfattende regelhierarki,

herunder emballageforordningen, affaldsbekendtgørelsen, pantbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen for at kunne forstå det reelle indhold, retsstilling og regulering i pantbekendtgørelsen. Den valgte implementering af forordningen kan medvirke til mindre kunde- og udbydertilfredshedshed ift. oplevelsen af et enkelt pant- og retursystem.

Dobbeltregulering

Med indførelse af ny § 23 i pantbekendtgørelsen stiller ministeriet krav om, at DRS skal godkendes som udvidet producentansvar under henvisning til artikel 47 stk. 1 i emballageforordningen. Godkendelsen indebærer oplysninger om affaldshåndtering, beskrivelse af procedurer for egenkontrol og dokumentation vedrørende genanvendelse. DRS er i forvejen underlagt en myndighedstildelt eneret, der er baseret på omfattende tredjepartsevaluering af resultater indenfor miljø, effektivitet og interessenttilfredshed, ligesom selskabet løbende skal fremsende dokumentation af fx materialegenanvendelse.

DRS finder det derfor unødvendigt at indføre denne form for dobbeltregulering og gør desuden opmærksom på, at pant- og retursystemer allerede er omfattet af et særskilt kapitel i emballagebekendtgørelsen (kapitel 8, afd. 4).

Såfremt ministeriet fastholder, at pant- og retursystemet også skal godkendes som udvidet producentansvar henstiller DRS til, at processen omkring eneretstildelingen og den løbende dokumentation, kontrol og tilsyn i henhold til pantbekendtgørelsen og affaldsbekendtgørelsen betragtes som tilstrækkeligt grundlag for at kunne træffe afgørelse herom.

Krav til emballagers sammensætning

DRS noterer sig desuden, at ministeriet vurderer, at krav til sammensætning af pantbelagte emballager som noget nyt skal omfattes emballagebekendtgørelsens kapitel 2 og 3, hvilket øger kompleksiteten for udbyderne. DRS opfordrer ministeriet til at sikre, at dette ikke underminerer pant- og retursystems cirkulære økonomiske gebyrstruktur, som gennem flere år har fremmet emballager designet til closed-loop (flaske til flaske og dåse til dåse).

Det er derfor afgørende for DRS, at pantbelagte drikkevareemballageer ikke skal være omfattet af emballagebekendtgørelsen, men kun af pantbekendtgørelsen. Dermed vil det sikres, at det særlige pant- og retursystem for drikkevareemballageer med pant også fremover er underlagt sin egen regulering målrettet genanvendelse i closed-loop og høje returprocenter, hvilket er essentielt for at undgå regelforvirring og dobbeltregulering.

DRS gør desuden opmærksom på, at forslagens kapitel 2 § 3, stk. 2, vedrørende krav til emballagens rumfang og vægt først træder i kraft i 2030 (jf. art. 10, stk. 1 i emballageforordningen). Dette bør enten fremgå af bekendtgørelsen eller medtages i en senere revidering af bekendtgørelsen.

Genbrugsemballager

Udkastet indeholder flere forslag til bestemmelser, der vedrører ordningen for genbrugsemballager, hvilke giver anledning til nedenstående bekymringer:

- § 7 om ophævelse af returprocenter
- § 12, stk. 7, om DRS' afgørelser om tilmelding af genbrugsemballager til DRS i henhold til artikel 11 og 26.
- § 24 vedrører godkendelse af udbydere af genbrugsemballager for opfyldelse af det udvidede producentansvar, hvor kompetencen til at godkende foreslås henlagt til Miljøstyrelsen.

Ophævelse returprocenter for genbrugsemballager

Det forslås i forslaget § 7, stk. 1, at fjerne kravet om returprocent på genbrugsemballager under hensyn til, at der ikke i miljøbeskyttelsesloven er hjemmel til at fastsætte nærmere regler i pantbekendtgørelsen, der går videre end minimumskraverne i emballageforordningen.

Med fjernelse af kravet om en given returprocent kan den nødvendige miljøperformance for genbrugs drikkevareemballager imidlertid blive forringet, idet Kommissionen først i februar 2027 skal fastsætte nærmere krav til genbrugsemballager, herunder fastsættelse af minimumsantal for rotationerne for genbrugsemballage i henhold til forordningens artikel 11. For at sikre tilstrækkelig miljøperformance, bør ændringer relateret til returprocenten som minimum afvente og tilpasses senere, når man kender de fremtidige krav. DRS mener dog stadig, at krav til rotationer for genbrugsemballage ikke kan stå alene, idet miljøperformance ikke udelukkende kan måles på rotationer for den enkelte emballage. Det er derfor vigtigt at sikre incitamenter for forbrugere og virksomheder til at emballagerne kommer retur, og forbrugerne nemt kan få deres pant.

På den baggrund bør de gældende krav til returprocenter for genbrugsemballager i § 7, stk. 1, videreføres indtil der er fastsat nærmere krav hertil.

Tilmelding af udbydere af genbrugsemballager

DRS bør fortsat være ansvarlig for godkendelse af udbydere af genbrugsemballager, som skal indgå i det danske pant- og retursystem.

Forslagets § 24 om godkendelse af udbydere af genbrugsemballager for opfyldelse af det udvidede producentansvar i henhold til emballageforordningens artikel 47, hvor kompetencen til at godkende foreslås henlagt til Miljøstyrelsen. DRS tilmelder allerede i dag både udbydere af genbrugsbrugsemballager og genbrugsemballager til pant- og retursystemet på baggrund af dokumentation for opfyldelse af pantbekendtgørelsens krav til genbrugssystemer og genanvendelse af genbrugsemballager, når de ikke er egnede til genbrug længere, hvilket allerede lever op til artikel 47.

Dette flugter også med, at DRS, som forslået i forslaget § 12, stk. 7, fremover skal træffe afgørelse om tilmelding af genbrugsemballager, herunder opfyldelse af forordningens artikel 11 og artikel 26 (opfyldelse af krav til genbrugsemballager og opfyldelse af krav om genbrugssystemer).

Både udbyderne og DRS har i den forbindelse gavn af at have samlet godkendelseskompetencerne og ekspertisen ét sted, da DRS har mulighed for gennem digitalisering og på én gang at tage stilling til både udbyderne, udbydernes genbrugssystemer, og om emballagerne kan indgå i pantsystemet og aflæses af pantautomaterne. DRS har således i dag en meget effektiv og hurtig håndtering, der ikke påfører udbyderne af genbrugsemballager unødige omkostninger til tilmeldingen, da tilmeldingen er omfattet af det almindelige årlige tilmeldingsgebyr på kr. 2.000 uanset antallet af tilmeldte produkter.

Ved også at kræve at udbydere af genbrugsemballage skal godkendes i henhold til forordningens artikel 47 og oven i dette opsplitte godkendelsesprocessen med det foreslåede § 24 og henlægge godkendelsen af udbydere af genbrugsemballager til Miljøstyrelsen, sker der en dobbeltregulering og en dobbeltadministration, som i sig selv ikke skaber kvalitet eller værdi, men blot virker fordyrende og ender med at være stærkt bebyrdende for de virksomheder, som vil tilbyde genbrugsemballager.

På den baggrund bør det i forslaget § 24 fremgå, at udbydere af drikkevarer i genbrugsemballager, skal godkendes hos DRS for opfyldelse af det udvidede producentansvar for genbrugsemballager omfattet af pantbekendtgørelsen. Med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens foreslåede § 13b, stk. 4, vil ministeren efter DRS' vurdering have hjemmel til at henlægge netop denne kompetence hos DRS.

Øvrige bemærkninger

Forslagets § 2, nr. 16: 'Gøre tilgængelig på en medlemsstats område' vs. 'tilgængeliggørelse':

DRS noterer sig med tilfredshed, at der af høringsbrevets side 5, nederste afsnit fremgår, at 'gøre tilgængelig på en medlemsstats område' indholdsmæssigt overvejende indeholder det samme som de tidligere 'markedsføring' og tilgængeliggørelse' og dermed omfatter drikkevareemballager, der er gjort tilgængelige med efterfølgende pant- og gebyrforpligtelser 'ved enhver levering af en drikkevareemballage, med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i Danmark som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag', og at 'Ved "enhver levering" menes indholdsmæssigt det samme som den tidligere "markedsføring" definition, nemlig ved et hvert form for salg. Herved kan den mangeårige eksisterende praksis videreføres, og dermed også DRS' muligheder for at varetage kontrollen med pantmærkede emballager.

Forslagets § 2, nr. 11: 'Genanvendelse' vs. 'genanvendelse i høj kvalitet':

DRS ønsker, at begrebet "genanvendelse i høj kvalitet" generelt anvendes, da det understreger sammenhængen til særskilt indsamling og den ekstraordinært høje miljøperformance, der er knyttet til pant- og retursystemer i forhold til et almindeligt affaldssystem. Dette understøttes tillige af PPWR (præambel nr. 141), hvoraf det fremgår, at velfungerende pant- og retursystemer sikrer en meget høj indsamlingsrate og genanvendelse af høj kvalitet, navnlig for flasker og dåser til drikkevarer.

Garanti

DRS noterer sig, at begrebet 'sikkerhedsstillelse' foreslås erstattet af 'garanti'. Da den foreslåede ændring, som beskrevet i Miljøstyrelsens høringsbrev af 18. februar 2026, udelukkende skyldes emballageforordningens anvendelse af begrebet 'garanti', antager DRS, at der ikke sker en skærpelse af de økonomiske krav.

Eventuelle ændringer i garantikravene kan få konsekvenser for pant- og retursystemets økonomi og dermed indirekte for pant- og retursystemets aktører.

DRS stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere uddybning.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær Økonomi

11. marts 2026

Til: Miljøstyrelsen
Sendt til: mst@mst.dk
Kopi til: krlpe@mst.dk og fifpw@mst.dk

Emne: Høringssvar til udkast til ny emballagebekendtgørelse, j.nr. 2025-113478

Indledning

Bryggeriforeningen takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet til ny emballagebekendtgørelse.

Bryggeriforeningen repræsenterer danske bryggerier og tapperier af læskedrikke, som primært anvender emballage omfattet af det danske pantsystem. Derfor har branchen mange års praktisk erfaring med både cirkulære emballageløsninger og affaldshåndtering.

Vi støtter målet om at styrke genanvendelse og cirkulær økonomi gennem producentansvaret. Samtidig er det afgørende, at reglerne bliver praktisk anvendelige, administrative enkle og proportionale, så ressourcer bruges på miljøforbedringer frem for bureaukrati.

1. Placering af producentansvar i værdikæden

Virksomheder oplever i dag betydelig usikkerhed om, hvem der juridisk anses som producent efter producentansvaret. Det skaber tvivl om:

- hvem der bærer det retlige producentansvar,
- hvem der skal indberette emballagemængder, og
- hvem der skal betale producentgebyrer.

Denne uklarhed kan føre til fejlregistreringer, dobbeltarbejde og unødvendige administrative byrder.

Denne uklarhed kan føre til fejlregistreringer, dobbeltarbejde og unødvendige administrative byrder.

Bryggeriforeningen anbefaler, at bekendtgørelsen tydeliggør, hvordan producentansvaret kan placeres i værdikæden, herunder at virksomheder kan aftale, hvem der varetager de praktiske forpligtelser. Dette ligger inden for rammerne af PPWR's bestemmelser om udvidet producentansvar, som giver medlemsstaterne fleksibilitet i organiseringen af ordningerne, og afspejler samtidig anbefalingerne fra Virksomhedsforum (februar 2026). Det vil sikre, at producentansvaret placeres dér, hvor det giver bedst mening i praksis.

2. Samspil med pantsystemet

Pantbelagte drikkevareemballager (plastflasker, aluminiumsdåser og glasflasker) er allerede reguleret gennem pant- og retursystemet. Det er derfor afgørende, at emballagebekendtgørelsen ikke medfører dobbeltregulering af denne emballagefraktion.

11. marts 2026

Flere bestemmelser i udkastet gentager krav, der allerede er omfattet af pantbekendtgørelsen – herunder registrering, materialeoplysninger, indberetning og returdata. En sådan dobbeltregulering er ikke i overensstemmelse med PPWR.

Lovgivningen har til formål ikke at skabe unødvendige administrative byrder eller parallelle systemer.

Bryggeriforeningen anbefaler, at der indsættes en generel bestemmelse om, at for emballage, der er omfattet af pantordningen, gælder pantreguleringen forud, og at krav i emballagebekendtgørelsen ikke finder anvendelse, hvor de samme oplysninger allerede håndteres og indberettes via Dansk Retursystem. Dette er fuldt i tråd med PPWR, som forudsætter, at nationale pantsystemer ikke underlægges dobbeltregulering.

3. Akut behov for forsimppling og tydelig vejledning ved emballage uden for pantsystemet

For bryggerier og tapperier vedrører denne bekendtgørelse primært emballage uden for pantsystemet – herunder papkasser, paller, plastbakker, plastfilm, gaveæsker og øvrige sekundær- og tertiæremballager.

De nuværende indberetningskrav til DPA og kollektive ordninger er administrativt tunge, komplekse og svært gennemskuelige. Branchen oplever betydelig usikkerhed om datakrav, kategorisering og proceskrav, hvorfor der er behov for, at vejledningen bliver langt mere praktisk og rettidig.

Der er akut behov for, at Miljøstyrelsen:

- udarbejder praksisnær, håndgribelig vejledning,
- prioriterer de PPWR-krav, der træder i kraft først – flere allerede fra august 2026,
- afklarer centrale tvivlspunkter om definitioner, krav (fx vedr. PFAS i fødevarekontaktmaterialer) og regler for overensstemmelseserklæringer.

Uden en markant forenkling og tydelig vejledning risikerer virksomhederne unødigt høje administrative byrder og fejl i indberetningen – i modstrid med PPWR's proportionalitetsprincip.

4. Gebyrstruktur og gennemsigtighed

Virksomheder oplever fortsat i dag begrænset gennemsigtighed i gebyrer for producentansvaret.

Miljøstyrelsen bør sikre:

- klarhed om, hvad gebyrer dækker
- gennemsigtighed i beregningsmetoder
- information om gebyrudvikling over tid
- at administrative gebyrer begrænses til faktiske omkostninger.

5. Små virksomheder

Mikrobryggerier har begrænsede administrative ressourcer og er i juridisk forstand undtaget producentansvaret. Alligevel oplever mikrobryggerierne, at udgiften til producentansvaret overvæltes på dem, hvilket har resulteret i at emballageregningerne er vokset med ekstra udgift på op til 20%.

Mikrovirksomhederne kan så ansøge om kompensation for deres emballageaffald, men denne kompensation er meget begrænset og kræver samtidig en masse administrative ressourcer fordi de skal

11. marts 2026

ansøge hos flere forskellige kollektive ordninger afhængig af emballagetyperne. Det er komplekst og tidskrævende.

Dette er ikke proportionalt og strider imod PPWR's proportionalitetsprincip, som netop forudsætter, at administrative krav skal stå i rimeligt forhold til virksomhedens størrelse og kapacitet.

Bryggeriforeningen anbefaler proportionalitet i kravene, så små virksomheder ikke pålægges uforholdsmæssige byrder. Fx bør det være muligt, at ansøgning om kompensation kan samles ved én fælles indgang, hvor fordeling til de relevante kollektive ordninger sker administrativt i baggrunden.

Dette vil sikre, at virksomheder ikke pålægges byrder, der i praksis underminerer den formelle undtagelse, de allerede har.

6. Krav om bemyndiget repræsentant

Alle producenter, der sætter emballage på markedet i Danmark, bør være underlagt de samme regler. I overensstemmelse med PPWR, bør Danmark derfor stille krav om, at producenter fra tredjelande uden for EU udpeger en bemyndiget repræsentant i Danmark, som kan varetage deres producentansvar for emballage.

Et sådant krav er fuldt i tråd med PPWR's rammer og vil styrke producentansvaret ved at sikre lige konkurrencevilkår og reducere risikoen for free-riders. Bryggeriforeningen anbefaler derfor, at kravet indarbejdes i emballagebekendtgørelsen.

7. Afsluttende bemærkninger

Bryggeriforeningen støtter målet om at styrke genanvendelse og cirkulær økonomi gennem producentansvaret.

For at ordningen kan fungere i praksis, er det afgørende, at reglerne:

- er klare og anvendelige
- undgår unødige administrative byrder
- undlader dobbeltregulering
- afspejler anbefalingerne fra Virksomhedsforum.

Vi stiller os til rådighed for yderligere dialog og bidrager gerne med praktiske eksempler fra bryggerierne og tapperierne.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN
Lea Kholghi Frederiksen
Miljø-, klima og bæredygtighedschef

Dato 10. marts 2023

Att: Miljøstyrelsen

Til: cio@mst.dk, krlpe@mst.dk, fifpw@mst.dk

Journalnummer MST 2025-113478

Danmarks Restauranter og Cafés (DRC) høringssvar til udkast for revideret emballage- og ny pantbekendtgørelse.

DRC er grundlæggende enig i ændringerne til udkast for Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald (emballagebekendtgørelsen) og bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald for så vidt angår pantbelagte drikkevareemballager (pantbekendtgørelsen). Ændringerne skal gøre det muligt for Danmark at kunne implementere emballageforordningen i eksisterende dansk lovgivning.

Generelle kommentarer

DRC mener, at der er et stort behov for at Miljøstyrelsen og kommunerne i højere grad sikrer information til især SMV erhvervet, der skal gøre det muligt at forstå og implementere de ekstremt mange og forskellige nye affalds- og emballageregler, som løbende træder i kraft.

Især SMV har yderst svært at forstå og finde rundt i sammenhæng mellem de mangeartede regler, f.eks.: Hvornår og hvordan betales den danske emballageafgift? Hvornår og hvordan efterleves en korrekt affaldssortering? Skal der betales til producentansvar for affaldsbehandling af egne emballager og hvordan? Hvornår er takeaway-emballage husholdnings- eller erhvervsaffald eller om man er omfattet bidraget til oprydningsansvaret for engangsplast?

Specifikke kommentarer

Der er mange andre spørgsmål som virksomheder i vores branche kæmper med at forstå i forhold til emballageordningen og producentansvaret.

1. Afklaring af producentbegrebet i relation til takeaway-virksomheder

Takeaway-virksomheder er særligt belastet af de nye affalds- og emballageregler da de også er underlagt reglerne for oprydningsansvar for engangsplast. Her bør producentansvaret forklares bedre direkte i bekendtgørelsen og med bedre cases, som Miljøstyrelsen udvikler.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at producentansvaret påhviler den virksomhed, der første gang gør emballage tilgængelig på det danske marked. Producenten kan efter bestemmelsen være fabrikant, importør eller distributør. For takeaway-virksomheder, som typisk indkøber standardiseret engangsemballage fra grossister eller emballageleverandører kan det imidlertid være uklart, hvornår man er producent eller ikke.

Det anbefales derfor, at § 21-22 eller tilhørende vejledning gør det meget tydeligt at f.eks. restauranter og takeaway-virksomheder, som primært er SMV, som udgangspunkt ikke anses for producent, når emballagen indkøbes færdigproduceret fra en dansk leverandør med og uden logo og hvordan reglerne skal tolkes, når man selv er producent eller importør af emballagen.

En sådan præcisering vil reducere risikoen for dobbeltregistrering og administrativ usikkerhed i branchen.

2. Administrative byrder for små fødevarer virksomheder

Bekendtgørelsen indebærer, at virksomheder, der er omfattet af producentansvaret, skal registreres i producentregistret og løbende indberette mængder af emballage, der markedsføres i Danmark. Manglende registrering kan medføre sanktioner.

Restaurant og takeaway-branchen består imidlertid i høj grad af små virksomheder med begrænset administrativ kapacitet. Disse virksomheder har typisk:

- begrænset indflydelse på emballagens design og materialevalg
- meget små individuelle emballagemængder sammenlignet med producenter og importører

Det anbefales derfor, at en tydeligere afgrænsning af, hvornår restauranter reelt er registreringspligtige. Og der indføres en mere forenklet registreringsordning for små

virksomheder og en mere udvidet bagatelgrænse for rapporteringspligt for virksomheder under en vis emballagemængde, som kan lempe den samlede byrde.

Dette vil sikre en bedre proportionalitet i reguleringen uden at svække miljøformålet nævneværdigt.

3. Vedrørende ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

De danske regler om udvidet producentansvar for emballage som følge af kravene i emballagedirektivet og affaldsdirektivet trådte i kraft i Danmark d. 1. oktober 2025.

Emballagebekendtgørelsen, som skal implementere det udvidede producentansvar for emballage, skal så træde i kraft til august 2026.

Reglerne vil påføre især takeaway-sektoren, meget store udfordringer. Det er en blandt de brancher, der anvender store mængder engangsemballage til fødevarer. Det vil være omfattende og tidskrævende at gøre et skifte til nye materialetyper eller ændrede krav til emballage af flere årsager:

- ændringer i leverandørkontrakter
- tilpasning af emballagetyper til fødevarehygiejne
- afvikling af eksisterende emballagelagre

I tillæg arbejder DRC aktivt i styregruppen for det regeringsnedsatte Partnerskab for national genbrug af takeaway emballage, som skal bane vejen for at Danmark kan overholde kommende EU lovgivning om udfasning af brugen af engangsemballager igennem genbrug. De første regler her træder i kraft om mindre et år til februar 2027, hvor branchen skal gøre det muligt for forbrugere at medbringe egen emballage. Det bliver i sig selv en kæmpe udfordring da takeaway emballagen er kernen i takeaway virksomheders forretning.

På den baggrund foreslår en længere overgangsperiode for fødevare- og takeaway-emballage således, at virksomheder kan tilpasse indkøbsaftaler og lagerbeholdninger uden for store unødige økonomiske tab.

Afslutningsvis stiller DRC sig til rådighed i et samarbejde med Miljøstyrelsen for at få udviklet de nødvendige cases, som kan styrke takeaway virksomheder og andre til at forstå og med rimelighed kunne administrere reglerne. Det er en myndighedsopgave for Miljøstyrelsen at sikre den rette information, der både skaber overblik og forståelig sammenhæng mellem de mange

nye affalds- og emballageregler. DRC bistår gerne Miljøstyrelsen med at få udviklet nogle branchenære cases.

Venlig hilsen

Miljø- og fødevarepolitisk chef Jakob Zeuthen

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5, 5000 Odense C
Mail: cio@mst.dk
Kopi: krlpe@mst.dk; fifpw@mst.dk

11. marts 2026

Vedr. j.nr. MST 2025-113478

HORESTA takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til den nye emballagebekendtgørelse.

Som brancheorganisation for hoteller, restauranter og turisterhverv repræsenterer HORESTA tusindvis af virksomheder, der dagligt anvender emballage i deres drift. For os er det afgørende, at reglerne både understøtter de miljømæssige ambitioner og samtidig er proportionale, praktiske og placerer ansvaret hos de aktører, der reelt har indflydelse på emballagens egenskaber og miljømæssige påvirkning.

HORESTA har deltaget i Miljø- og ligestillingsministerens virksomhedsforum, som har præsenteret fem anbefalinger til forenkling af producentansvaret for emballage. Disse anbefalinger bør efter vores opfattelse i høj grad inddrages i udformningen af emballagebekendtgørelsen. Derudover anbefaler HORESTA, at der fremadrettet fokuseres bredt på hele emballageområdet og værdikæden – særligt i forhold til placering af producentansvar og fabrikantens forpligtelser.

Fabrikantdefinitionen er uforholdsmæssig og uhensigtsmæssig

I både forordningen og bekendtgørelsen defineres virksomheder som fabrikant, hvis de får fremstillet emballage med eget logo eller får emballagen specialdesignet. Dette vil i praksis betyde, at restauranter, caféer og hoteller – ofte uden teknisk viden eller reel kontrol over materialernes kvalitet – tildeles ansvar for emballagens overensstemmelse med kravene i emballageforordningens artikel 4-12.

Dette er problematisk af flere grunde:

- Branchen har ikke adgang til tekniske data, laboratorietest eller dokumentation fra leverandørkæderne.
- Virksomhederne kan ikke påvirke materialevalg, sammensætning eller produktionsmetoder.
- Ansvarsplaceringen er ikke proportional med lovgivningens formål.

Forordningen og bekendtgørelsen pålægger dermed mindre virksomheder et ansvar, som de ikke har mulighed for at efterleve. Det fører til administrative byrder, der ikke står mål med hensigten bag reguleringen.

HORESTA anbefaler, at fabrikantens forpligtelser placeres hos den virksomhed, der reelt fremstiller emballagen.

Det er særligt vigtigt, fordi flere bestemmelser i bekendtgørelsen tydeligt forudsætter reel produktion og teknisk kontrol. Eksempelvis:

- § 3 om minimering af rumfang og vægt kan kun dokumenteres af den, der udvikler og producerer emballagen.

- § 5 om månedlig prøvetagning pr. glasovn er et fabriksnært krav, som ikke kan pålægges en restaurant, blot fordi der er et logo på en flaske.
- Kapitel 3 / § 11 stiller krav om teknisk dokumentation, testmetoder og overensstemmelsesbevisning, som kun producenter og importører med adgang til laboratorier og leverandørkædedata kan opfylde.

Disse bestemmelser bør derfor afgrænses klart til de virksomheder, der reelt fremstiller emballagen.

Kompositemballage

Vi anbefaler, at den eksisterende definition af kompositemballage fastholdes, så almindelige papkopper med et ubetydeligt plastindhold ($\leq$ ca. 5 %) ikke kategoriseres som komposit med deraf følgende øget kompleksitet. Dette er i tråd med intentionen om proportionalitet og enkel implementering.

Indberetning til Dansk Producentansvar

De foreslåede indberetningskrav i § 21 risikerer at skabe en uforholdsmæssig administrativ byrde for restauranter og hoteller, særligt når de kombineres med fabrikantforpligtelserne. At detailleret både skal fungere som "fabrikant" og samtidig indberette mængder for "tilgængeliggjort" emballage, stemmer ikke overens med intentionen om en effektiv og proportional ordning.

Kompensation til affaldsproducerende virksomheder

For erhvervsemballageaffald er det afgørende, at den økonomiske sammenhæng hurtigt falder på plads. Vores medlemmer betaler i dag både via højere indkøbspriser (når leverandører indregner producentansvar) og via betaling til private indsamlere for håndtering af affaldet. Uden en klar og smidig kompensationsmekanisme risikerer ordningen at medføre vedvarende dobbeltbetaling i praksis.

Bekendtgørelsens kapitel 12 (§§ 59–62) giver en ramme for betaling og nøgletal, men den skal operationaliseres, så virksomheder med private indsamlere faktisk kompenseres rettidigt og enkelt. Ellers undergraves tilliden til ordningen og incitamentet til korrekt sortering.

HORESTA er opmærksom på, at denne problemstilling behandles særskilt i den kommende høring med frist 16. april. Vi støtter den foreslåede ændring, som præciserer, at den affaldsproducerende virksomhed ved skriftlig fuldmagt kan bemyndige sin affaldsindsamler til at anmode om betaling på virksomhedens vegne. For at sikre sammenhæng og klarhed anbefaler HORESTA, at denne mulighed ligeledes indarbejdes i den danske emballagebekendtgørelse i forbindelse med harmoniseringen med EU's emballageforordning.

HORESTA står naturligvis til rådighed for dialog om, hvordan bekendtgørelsens bestemmelser kan justeres, så miljømålene opnås både effektivt og proportionelt.

Med venlig hilsen

Marius Rønne Christensen
Miljøkonsulent

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Miljøstyrelsen
Lerchesgade 35
5000 Odense C

Att.: Kristian Lawaetz Peterson og Filip Frede Plougmann Willer
Pr. e-mail: cio@mst.dk; cc krlpe@mst.dk; fifpw@mst.dk

11. marts 2026

FSR – danske revisorer – Høring over udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse – journalnummer MST-2025-113478

FSR - danske revisorer takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende ovennævnte bekendtgørelser. Vi har følgende kommentarer til pantbekendtgørelsen:

Pantbekendtgørelsen arbejder med nogle forældede begreber, bl.a. i definitionen:

"Revisionsselskabet: Den uafhængige statsautoriserede eller registrerede revisor, som har indgået aftale med Dansk Retursystem A/S".

Vi foreslår at anvende termen "revisionsvirksomheden" i stedet for "revisionsselskabet". Endvidere foreslår vi at anvende termen "godkendte revisorer" i stedet for "statsautoriserede eller registrerede revisorer", idet "godkendte revisorer" er en samlebetegnelse for både statsautoriserede og registrerede revisorer.

Dette bør generelt korrigeres i hele bekendtgørelsen.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis ovennævnte kommentarer ønskes uddybet.

På vegne af FSR – danske revisorer Forsyningsarbejdsgruppe

Med venlig hilsen
Tina Juul
fagkonsulent

FSR – danske revisorer

Børsgade 4, 4. sal
DK - 1215 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

11. marts 2026

Til: Miljøstyrelsen
Sendt til:
cio@mst.dk
krlpe@mst.dk
fifpw@mst.dk

Emne: Høringssvar fra Bryggeriforeningen vedrørende udkast til ny pantbekendtgørelse, j.nr. 2025-113478

1. Indledning

Bryggeriforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til ny pantbekendtgørelse, som har til formål at supplere og gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 om emballage og emballageaffald (PPWR) for så vidt angår pantbelagte drikkevareemballager.

Bryggeriforeningen støtter en korrekt og rettidig implementering af forordningen. Det er imidlertid afgørende, at pantbekendtgørelsen udformes således, at Dansk Retursystem A/S' funktion som samlet operatør af pantsystemet beskyttes samt at implementeringen ikke medfører nye administrative eller økonomiske byrder for bryggerier og tapperier.

Det danske pant- og retursystem er veldokumenteret effektivt og blandt de mest velfungerende i EU. Retlig usikkerhed eller dobbeltregulering vil derfor kunne få direkte økonomiske og driftsmæssige konsekvenser for producenterne og for systemets stabilitet.

Implementeringen bør ikke komplicere reglerne unødigt. Den nuværende implementeringsmodel med mange henvisninger til tunge EU-retsakter gør pantbekendtgørelsen unødigt vanskelig at forstå og administrere for virksomheder. Minimumsimplementering bør følges af administrativ klarhed.

Nedenfor følger Bryggeriforeningens konkrete bemærkninger.

2. Genbrugsemballager og opfyldelse af artikel 26

Bryggeriforeningen finder det afgørende, at pantbekendtgørelsen fastslår, at det danske pantsystem allerede opfylder kravene i artikel 11 og 26.

Efter gældende praksis er pantsystemet indrettet således, at genbrugsemballager er pantbelagte og tilmeldt Dansk Retursystem A/S, at pant udbetales via pantsystemet, og at den fysiske indsamling, vask og genpåfyldning af genbrugsemballager varetages af producenterne selv. Denne arbejdsdeling mellem Dansk Retursystem A/S og producenterne egen håndtering er en grundlæggende forudsætning for den danske model og har gennem mange år fungeret effektivt.

Bryggeriforeningen lægger vægt på, at denne model også fremadrettet anses som opfyldelse af emballageforordningens artikel 11 og 26, og at dette fremgår direkte af pantbekendtgørelsen. Det bør således konkret fastslås, at genbrugsemballager, der er pantbelagte og tilmeldt Dansk Retursystem A/S, og hvor den fysiske genbrugscyklus varetages af producenten, anses for at indgå i et genbrugssystem i

11. marts 2026

overensstemmelse med forordningens regler. Uden en klar formulering herom er der risiko for unødigt usikkerhed om det allerede etablerede og velfungerende system.

Bryggeriforeningen noterer sig i den forbindelse, at Dansk Retursystem A/S ifølge udkastet forpligtes til at tilmelde genbrugsemballager, når kravene i emballageforordningens artikel 11 og 26 er opfyldt, og at producenter med eksisterende genbrugsemballager alene skal dokumentere opfyldelse af artikel 11.

Det er vigtigt af hensyn til ikke at komplicere unødigt og for at begrænse unødige byrder, at godkendelseskompetencerne for genbrugsemballager er samlet ét sted. Dansk Retursystem har allerede en etableret effektiv proces, der kan håndtere alle drikkevareemballagerne, herunder de genbrugelige emballager. Denne samlede håndtering sikrer en smidig og omkostningseffektiv tilmelding, hvilket bør bevares.

Det foreslåede krav om, at udbydere af genbrugsemballager skal godkendes efter forordningens artikel 47, og at godkendelsesprocessen opdeles, herunder at Miljøstyrelsen overtager dele af vurderingen efter § 24, vil skabe dobbeltadministration. En sådan model øger ikke kvaliteten i systemet, men vil tværtimod medføre unødige omkostninger og administrative byrder for bryggerier og tapperier.

3. Godkendelse af Dansk Retursystem A/S

Bryggeriforeningen anerkender, at forordningen indebærer krav om godkendelse. Pantbekendtgørelsen bør dog ikke skabe dobbeltregulering, hvilket der umiddelbart er lagt op til. Hvis pant- og retursystemet både skal godkendes efter pantbekendtgørelsen og som udvidet producentansvar efter artikel 47, skabes en dobbeltadministration uden merværdi.

Dansk Retursystem er allerede i dag detaljereguleret og underlagt myndighedstilsyn. Yderligere lag af regulering vurderes unødigt. Bryggeriforeningen vurderer, at den eksisterende eneret, tilsynsmodel og dokumentationspraksis udgør et tilstrækkeligt grundlag for vurdering af systemets overholdelse af artikel 47, hvorfor det anbefales, at pantsystemet udelukkende skal godkendes efter pantbekendtgørelsen.

4. Ophævelse af krav om returprocent

Bryggeriforeningen finder det ikke hensigtsmæssigt at ophæve kravet om en bestemt returprocent for genbrugsemballager. Kommissionen fastsætter først i februar 2027 de nærmere krav til genbrugsemballager, herunder et minimumsantal rotationer efter artikel 11. At fjerne returprocentkravet, før disse EU-krav foreligger, risikerer derfor at skabe usikkerhed om den nødvendige miljøperformance for genbrugsemballagerne.

En ophævelse af kravet om dokumentation for en minimumsreturprocent vil desuden kunne underminere det eksisterende niveau for returprocenterne.

Bryggeriforeningen vurderer derfor, at de gældende krav til returprocenter bør opretholdes, indtil de kommende EU-krav foreligger, så bekendtgørelsen efterfølgende kan tilpasses på et solidt og oplyst grundlag.

11. marts 2026

5. Afgrænsning mellem pantbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen

Pantbelagte drikkevareemballager bør alene reguleres af pantbekendtgørelsen og ikke omfattes af emballagebekendtgørelsens kapitel 2 og 3. En sådan overlapning forekommer juridisk unødigt, vil øge kompleksiteten og risikerer at underminere den cirkulære gebyrstruktur, som gennem mange år har sikret design til closed loop.

6. Garanti

Bryggeriforeningen noterer sig, at begrebet "sikkerhedsstillelse" erstattes af "garanti".

Eventuelle udvidelser af garantibegrebet kan have direkte økonomiske konsekvenser for Dansk Retursystem. Det bør derfor tydeligt fremgå, at der er tale om en terminologisk tilpasning, og at garantikravet ikke skærpes.

Afsluttende bemærkninger

Implementeringen bør understøtte og ikke komplicere et system, der allerede fungerer effektivt og leverer høj miljøeffekt.

Bryggeriforeningen står til rådighed for dialog om konkrete justeringer.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN
Lea Kholghi Frederiksen
Miljø-, klima og bæredygtighedschef

Høringssvar vedr. udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.**Miljøministeriet****Miljøstyrelsen**cio@mst.dkkrlpe@mst.dkfifpw@mst.dk

J.nr. 2025 - 113478

København, den 10. marts 2026

Høringssvar vedr. udkast til ny emballage- og pantbekendtgørelse.

De Samvirkende Købmænd (DSK) takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til ny pantbekendtgørelse, som har til formål at supplere og gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 om emballage og emballageaffald (PPWR) for så vidt angår pantbelagte drikkevareremballager.

DSK repræsenterer de selvstændige købmænd i Danmark, som i praksis udgør en central del af infrastrukturen i det danske pant- og retursystem, idet langt størstedelen af pantemballager returneres via dagligvarebutikker.

Det er derfor afgørende for detailhandlen, at ændringer i pantbekendtgørelsen ikke medfører øgede administrative byrder eller driftsmæssige udfordringer i butikkerne, og at den eksisterende danske model og et velfungerende Dansk Retursystem A/S fortsat understøttes. Nødvendige justeringer bør ske i tæt samarbejde med parterne bag Dansk Retursystem A/S og Dansk Retursystems daglige ledelse.

Desværre går det den forkerte vej. Undertegnede har fulgt lige præcis dette område i mere end 25 år. Udviklingen går i den forkerte retning med stadig mere kompleks regulering, dobbeltregulering og en kompleksitet, der fortsat vokser. Efter at Dansk Retursystem A/S har "stået på egne ben" i mere end 25 år, burde reguleringen afspejle mindre – og ikke mere – kompleksitet.

Det danske pant- og retursystem er veldokumenteret effektivt og blandt de mest velfungerende i EU. Reguleringen bør derfor tage udgangspunkt i at beskytte og videreføre et system, der allerede leverer meget høje returprocenter og stor miljøeffekt.

DSK har noteret sig, at Dansk Retursystem A/S afgiver et selvstændigt høringssvar og tilslutter sig – naturligvis! – dette.

På de næste sider følger DSK's få bemærkninger.

Høringssvar vedr. udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.**1. Genbrugsemballager og opfyldelse af artikel 26 (Vedr. §§ 7, 10 og 12)**

DSK finder det vigtigt, at pantbekendtgørelsen tydeligt fastslår, hvordan kravet i emballageforordningens artikel 26 om genbrugssystemer opfyldes inden for den eksisterende danske model.

DSK finder, at bekendtgørelsen bør præcisere, at genbrugsemballager, som er pantbelagte og tilmeldt Dansk Retursystem A/S, anses for at indgå i et genbrugssystem i overensstemmelse med artikel 26.

2. Ophævelse af krav om returprocent (Vedr. § 7)

DSK støtter IKKE ophævelsen af kravet om opnåelse af en bestemt returprocent for genbrugsemballager.

En ophævelse af kravet om dokumentation for en minimumsreturprocent for genpåfyldelige emballer vil underminere returprocenten og vil forringe forbrugernes muligheder for returnering af pantbelagte emballager. En producent/importør vil kunne tilmelde en hvilken som helst emballage som genpåfyldelig og vil selv kunne beholde overskudspanten, når forbrugerne ikke får returneret den pågældende emballage hos en forhandler, der lige præcis forhandler det pågældende produkt – hvis et produkt er tilmeldt som en genpåfyldelig emballage.

Bestemmelsen fra den nuværende pantbekendtgørelse bør i videst muligt omfang fastholdes.

3. Godkendelse af Dansk Retursystem A/S

DSK noterer sig, at emballageforordningen indebærer krav om godkendelse af operatøren af pantsystemet.

Det er afgørende, at denne godkendelse alene udgør en formel implementering af EU-kravet, og at den ikke fører til ændringer i organisering, finansiering eller drift af Dansk Retursystem. Der må ikke være uro om kravet, da det vil medføre usikkerhed hos f.eks. Dansk Retursystems bankforbindelse med risiko for ringere vilkår til følge.

Dansk Retursystem er en helt central aktør i den daglige drift af pantsystemet og samarbejdet med detailhandlen. Systemets stabilitet og forudsigelighed er afgørende for butikkernes håndtering af pant.

Yderligere regulering bør derfor undgås, hvis den ikke er nødvendig for implementeringen af EU-forordningen.

Høringssvar vedr. udkast til ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.

DSK undrer sig over, at datoen for automatisk ophævelse af pantbekendtgørelsen er fastsat til 1. januar 2031, da vi har forstået det sådan, at eneretten til Dansk Retursystem A/S også gælder for kalenderåret 2031.

4. Garanti

DSK noterer sig, at begrebet 'sikkerhedsstillelse' foreslås erstattet af 'garanti'.

Det bør fremgå tydeligt, at der alene er tale om en sproglig ændring, og at der ikke sker en skærpelse af de økonomiske krav.

Eventuelle ændringer i garantikravene kan få konsekvenser for pant- og retursystemets økonomi og dermed indirekte for de aktører, der anvender systemet – herunder detailhandlen.

DSK står naturligvis til rådighed for dialog om bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen
Claus Bøgelund Nielsen